

6th March 1964]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a)
No, Sir.

(b) Does not arise.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

II—EXPUNCTION OF OBJECTIONABLE MATTER

MR. SPEAKER: I would like to bring to the notice of the hon. Members that under Rule 67 (iv) of the Madras Assembly Rules, a member, while speaking, must not reflect upon the conduct of the President or Governor or any Court of Justice. It has been brought to my notice that the hon. Member Sri C. G. Viswanathan, while speaking in the Assembly on 5th March 1964 during the general discussion on the budget when the Deputy Speaker was presiding, made certain remarks reflecting on the conduct of a Court of Justice. As the remarks might be construed as contempt of Court, under Rule 285 of the Assembly Rules I have ordered the expunction of those remarks from, and the making of consequential alterations in, the official report of the proceedings.

III—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65—cont.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் வருஷ நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட சங்கடங்களால் அங்கிருந்து வருகின்ற அகதிகளைப் பராமரிப்பதற்காகக் கோடானு கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் அந்த நிலை தீர்ந்த பாடாக இல்லை. இப்போது நமது மாகாணத்திலிருந்து அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று பிழைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் அங்கிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மலேயா, பர்மா, சிலோன் போன்ற இடங்களில் இருந்து ஏராளமானவர்கள் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையில்கூடப் பார்த்தேன். ஒரு லட்சம் பேர் சிலோனில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது பெருங்கவலைக்கிடமான விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக கிழக்கு இராமநாதபுரத்திலிருந்தும், திருநெல்வேலியிலிருந்தும் சென்றவர்கள்தான் இன்று வெளியேறி வருபவர்களில் பெரும் பகுதியினர். அவ்வாறு வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறியவர்கள் எல்லாம் தொழில் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள். அவர்கள் இந்த நிலைமையிலே வெளியேற்றப்படும்போது என்ன நிலைமையிலே அவர்கள் ஆதரிக்கப்படப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனது பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் கிழக்குக் கடற்கரை யோரத்திலுள்ள முஸ்லீம்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக என்ன

[6th March 1964]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், அதுபற்றி மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கூற வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்பது எழுத்தளவில் இருக்கிறதே யொழிய எதுவும் நிறைவேற்றப்பட்டதாக இல்லை. ஆகவே உடனடியாக சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியிலே தொண்டியில் துறைமுகம் இருந்தது, இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த சபையில் நான் இதுபற்றி பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். தொண்டியிலிருந்து மதுரை சமீபத்தில் 60 மைலில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொண்டி துறைமுகம் ஏற்பட்டால் மதுரை, செட்டிநாடு போன்ற பகுதிகளுக்கும், கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதிக்கும் நல்ல தொழில் வாய்ப்பு அளிப்பதாக இருக்கும். அதனால் தொழில் துறை அபிவிருத்தி அடைய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதையும் நான் இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே உடனடியாக இதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஆங்காங்கே சில மில்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது அரசாங்கம். இந்த மில்கள் ஏழைகளுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடியனவாகயில்லை. இந்த மில்களில் இருந்து வரும் வருமானம் ஏழைகளுக்கு பலன் அளிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. பண வசதி படைத்தவர்களுக்குத்தான் பெர்மிட் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்கள்தான் மில்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் அதிகப்படியான கூட்டுறவு மில்களைக் கொடுத்து ஏழை மக்கள் வாழ வழிவகை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியிலும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் பனை மாங்கள் ஏராளமாக இருந்து அவை அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பனை ஓலைகள் கொண்டு அபூர்வமான சாமான்கள் எல்லாம் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பனைகளில் உள்ள மற்றப் பொருள்கள் எல்லாம் உணவுப் பொருள்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. இப்போது பனை மாங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு சுண்ணாம்புக் காளவாய்களுக்கு பயன்படுத்தி எரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மன்றத்தில் இது பற்றி நான் ஏற்கனவே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த பனை மாங்களை மீண்டும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி மிகவும் வறண்ட பகுதி என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தருவதற்கு வைகைத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள்; ஆனால் அது எட்டளவில் இருக்கிறதேயொழிய அதனால் யாதொரு பயனும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே அதையும், அப்பர் பெரியாறு திட்டத்தையும் எங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி முன்னே நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு அதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதற்கு

6th March 1964]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

எந்தவித வழிவகையும் செய்யாமல் தட்டிக் கழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கேரளா சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இரண்டு இடங்களிலும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான் இருக்கிறது, ஆகவே இரண்டு அரசாங்கமும் கலந்து பேசிச் செய்யாமல் வேண்டுமென்றே கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியைப் பொறுத்தவரை அதைத் தட்டிக் கழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். காவிரி நதியில் வெள்ளம் வந்து கடலில் போய் சேருகிற தண்ணீரை யாவது கால்வாய் வெட்டி கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதிக்கு கொடுக்க என்ன தடை இருக்கிறது? தண்ணீர் கடலில் போய் சேருகிறது. ஆகவே அப்படி வீணாகிப்போகிற தண்ணீரை கால் வாய் வெட்டி எங்கள் பகுதிக்குக் கொடுக்க முன்வரக்கூடாதா, எங்கள் மீது அத்தனை கோபம் என்ன, அமைச்சரவைக்கு என்று நான் கேட்கிறேன். முன்பு முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு எங்கள்மீது கொஞ்சம் கோபம். ஏமென்றால் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் இருந்து எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அதிகமாக தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார்களே என்ற கடுப்பு . . .

MR. SPEAKER: Let not the hon. Member make any personal charge.

அப்போதிருந்த சர்க்கார் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் பர்சனலாகப் பேசிக் கொண்டு போகக் கூடாது.

திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: இப்போதுள்ள கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் கஷ்டம். இவர்கள் காலத்திலாவது எங்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றம்பற்றி இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம், திட்டம் பெயிலானதுதான். திட்டம் பெயிலான காரணத்தினால் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே வருகிறது. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த நம் அரசாங்கத்தினால் முடியாத நிலையில் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே வருகின்றன என்றுதான் கூறமுடியும். விலைவாசியைக் குறைத்து நல்லதொரு நிலையை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்தவில்லை என்றால் அரசாங்கமான நிலைதான் ஏற்படுமேயொழிய நல்ல சுபிட்ச நிலை ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. ஆகவே உடனடியாக விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலைவாசி என்ற உடனேயே அரிசியின் விலை உயருகிறது என்பதுதான் எல்லோர் கண்களிலும் படுகிறது. எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. விலைவாசிகள் வாங்கக் கூடிய சாமான்கள், இதர பொருள்கள்

[6th March 1964

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

இவற்றின் விலைகள் ஏறிக் கொண்டு வருகின்றன. விவசாயிகள் மீது இனிமேல் வரி போட முடியாத நிலையில் எல்லா வரிகளையும் போட்டுப்போட்டு அவர்களை கடனாளியாக்கி விட்டோம் இன்னும் கடன் வாங்கத்தான் விவசாயிகள் தயாராயிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது விவசாயிகள் கடன் வாங்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை வந்து விட்டதோ அதனால் விவசாயிகள் கஷ்ட நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். அவர்கள் இன்று தங்கள் வாழ்க்கை நிலையைச் சரிப்படுத்த முடியாத நிலையில் கடன்களை பெற்று வருகிறார்கள். சர்க்கார், விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களையும் கடனாளியாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கடன் வாங்கி வாங்கி ஓட்டாண்டுகளாகும் நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் பருவமழை கோளாறு காரணமாக பலவிடங்களில் பயிர் சாவியாகிவிட்டது. வரி பாக்கிக்காக விவசாயிகளை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டு பாக்கிக்கு ஜப்தி செய்து வசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஜப்திக்கு உள்ளாகிற விவசாயிகள் வரி பாக்கியைக் கட்டமுடியாத நிலையில் அவர்கள் மிகவும் சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். வினையாத நிலையில் இரண்டு மூன்று பசலி வரிகளை ஒரேயடியாக வசூல் செய்தால் விவசாயிகள் என்ன செய்வார்கள்? பக்கத்தில் உள்ள ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டம். அங்கு உடனடியாக சென்று பார்த்தால் அவர்கள் நல்லநிலையில் இல்லாது கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். ஆகவே இந்த வரியை உடனடியாக வசூல் செய்யாமல், இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் விகிதாசாரத்தில் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போதுள்ள உணவுப் பண்டங்கள் எல்லாம் கலப்படமாக இருக்கிறது. எந்தப் பொருளை எடுத்தாலும் கலப்படம். எந்த சாமானையும் வாங்கிச் சாப்பிட முடியாத நிலையில் கலப்படம் ஏறியிருக்கிறது. இந்த நிலை இருப்பதால்தான் வியாதிகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அதிகப்படியான ஆஸ்பத்திரிகள் வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த உணவுக் கலப்படத்தை தடை செய்வதற்கு அரசாங்கம் அதிகப்படியான அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உள்பட ஒரு தமிழியைப் போட்டு இந்த உணவுக் கலப்படத்தைத் தடுப்பதற்கு விரைவிலே ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லஞ்சம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். சாதாரணமாக லஞ்சம் வாங்குகிறவர்கள் மீது தான் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறோம். இப்போது வோட் வாங்குவதற்கு எல்லாம் லஞ்சம் இல்லாமல் எங்கேயாவது வோட் வாங்குகிறார்கள் என்ற நிலையைக் குறிப்பிட முடியுமா.

6th March 1964]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

எல்லோரும் லஞ்சம் கொடுத்து வோட் வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்குக் காரணம் யார். அரசாங்கம்தான் காரணம். லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் வோட் வாங்க முடியும் என்ற நிலை இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டதற்கு அரசாங்கம்தான் காரணம் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலை நாட்டை விட்டுப் போகவேண்டும். இந்த நாடு நல்ல சுபிட்ச நிலை அடைய வேண்டுமென்றால் வோட்டுக்கு லஞ்சம் கொடுக்கும் நிலை போக வேண்டும். அப்படிப் போனால்தான் இந்த நாடு உருப்படுமே தவிர சாதாரணமாக வாய் அளவில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். யாரை எடுத்தாலும், எந்தக் கட்சிக்காரராக இருந்தாலும், மந்திரியாக இருந்தாலும் இப்போது இருக்கும் பிரச்சனையெல்லாம் ஓட்டு வாங்குவதில் தான் இருக்கிறது. ஓட்டு கிடைத்தால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது. எங்காவது கிராமத்தில் இருக்கிற ஓட்டுகள் மொத்தமாகக் கிடைக்குமா, அதற்கு என்னென்ன பரமிட்டுகள் கொடுக்கலாம், எந்தெந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்ற நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த நிலை இந்த நாட்டிலேயிருந்து போகவேண்டும். இந்த மாதிரி ஓட்டுப் பிடிக்கிற வகையிலே எதையெதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை நீங்கி இந்த நாட்டிலே மக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் செய்யவேண்டும் என்று அவைகளைச் செய்தால், எப்படி நாடு மேம்பட முடியும் என்று அதற்கேற்ற முறையில் செய்தால்தான் நாடு நல்ல நிலையை அடையும் என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

9-30
a.m.

SRIMATHI B. LAKSHMINARASAMMA : Mr. Speaker, Sir, I wish to join the chorus of tributes paid to our Hon. Chief Minister for his remarkable Budget Speech while presenting the well-planned and impressive budget of our State for the coming year. That education will be free up to the secondary level is a welcome and happy news. The joy of our people would have been greater still, if simultaneously some tax relief had been announced for the benefit of the middle class and lower income groups, who now find themselves plunged in depths of misery due to the ever increasing prices of essential commodities. But the large allotments on the Third Plan schemes, increased expenditure on many developmental activities and liberalisation of social security measures have made it necessary to continue the present tax structure without any possibility of relief. That is perhaps the sacrifice we of the present generation have to make to meet the needs of not only the present emergency but also to carry out the Plan schemes so that the coming generation can live in freedom with peace and plenty.

Sir, the three-tier system of Panchayat Raj was introduced in our State with the ideal of betterment of our villages and uplift of our rural population. But, I am afraid, although the Panchayat set-up has been there for a considerable time, it has not touched

[Srimathi B. Lakshminarasamma]

[6th March 1964]

as yet the fringe of the problems of the village population. The progress in our villages has not been appreciable or up to the desired extent. Going round the villages, one can only see disgusted, dissatisfied and disgruntled faces pouring forth their anger and indignation towards their elected representatives. This, I should say, is mostly due to the lack of correct vision of the ideal of rural development on the part of those concerned with the panchayat administration and their failure to work in a spirit of dedicated service. Paucity of funds to meet the demands of expenditure may also be another factor for the slow or poor progress. I, therefore, request the Government to increase the finances of the panchayats and Panchayat Union Councils and see that this system of decentralised administration is a great success and confers great benefits to the village population. I also venture to suggest that the entire land revenue collected in the area may be allotted to the panchayat union councils to augment the resources of the panchayats and union councils, so that they can discharge their functions without any handicaps whatsoever. The union councils, besides being asked to concentrate on agricultural production, should also be asked to give necessary facilities to agriculturists for the establishment of small units of production in villages with better tools and run by electric power. It may be very difficult to convince our conservative farmers to take to new methods of production to improve their agriculture and income. Every effort should be made by the Panchayat Raj institutions to rouse the enthusiasm of the agriculturists and make them adopt new practices. This can be secured only by greater co-ordination between the officials of the various Government Departments, the Block Development Officers and the various Extension Officers working under them.

Coming next to my own constituency, Tirukoilur, I must say, it continues to be backward and lags behind all other constituencies in our State. There have been no improvements whatsoever for several years in industrial, agricultural, educational and transport facilities. I request the Government to give greater attention to this area at least in the near future.

Speaking on the availability of medical facilities in my taluk, I must say that the medical aid so far provided falls short of the actual requirements of the area. The Government Hospital there is located in a small building with poor clinical facilities. No improvements have been made for decades and the sick who come to the hospital for treatment find themselves in a hopeless atmosphere. I therefore request the Government to take immediate steps to provide the hospital with better building facilities and clinical amenities at an immediate future.

Again, Tirukoilur town, in spite of the fact that it is a major panchayat with a large revenue and is also the revenue headquarters of the area has not yet been provided with protected water supply and underground drainage. In summer months, people are put to considerable hardship for drinking water. I understand that

6th March 1964] [Srimathi B. Lakshminarasamma]

certain proposals are before the Government and it would be a great boon to the people if these schemes are accorded early sanction.

Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன் : மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ள 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

நமது அரசு விவசாய அபிவிருத்திக்காக அதிக அளவு பணம் செலவு செய்தபோதிலும், நாம் திட்டமிட்ட குறிக்கோளை அடைய முடியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் விவசாய அபிவிருத்திக்கு அதிக அளவு பணம் அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அவைகளை மருந்து தூவும் கருவிகளாகவும், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகளாகவும் வாங்கி செலவழிக்கிறார்களே தவிர விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர, விவசாய மக்களின் நன்மைக்காக செலவு செய்வதாகத் தெரியவில்லை. கிராமாந்திரங்களில் கூடுதலாக விவசாயப் பண்களை ஏற்படுத்தி, விவசாய மக்களை அவைகளில் ஈடுபடுத்துதல் நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா கிராமங்களிலும் நிலப் பரிசோதனை செய்து எந்த நிலத்தில் என்னென்ன பயிர் செய்யலாம், என்ன உரங்கள் போடலாம் என்பதைப் பற்றி திட்ட வட்டமான முறையில் கண்டறிந்து, கிராம மக்கள் பயனடையும் முறையில் அரசு திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தீவிர சாகுபடித் திட்டம் சில மாவட்டங்களில் இருக்கின்றது. அதை எல்லா மாவட்டங்களிலும் அமல்படுத்தினால் ஓரளவு உற்பத்தி அதிகமாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகள் கஷ்டப்படும் நேரத்தில் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாய மக்களின் உழைப்புக்கும், முதலீட்டுக்கும் ஏற்ற திட்டத்தை நாம் வகுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுடைய வாழ்வுக்காக நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மின்சாரம் எல்லா கிராமங்களிலும் நல்ல முறையில் அமைந்திருந்தாலும் கூட விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க அரசு பாடு பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கால்நடைச் செல்வங்கள் நமது நாட்டில் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறது என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல தரமான கால்நடைகளை கிராமாந்திரங்களில் உருவாக்கத்

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [6th March 1964]

தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தபோதிலும் அந்த நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு ஒரு டிராக்டர் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல தீர்மானங்கள் போட்டும் கூட அரசு அதைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக, பின்தங்கிய வட்டாரங்களில் புன்செய் நிலங்கள், தோட்டப் பயிர் செய்யும் நிலங்கள் 10, 15 ஏக்கர்களைச் சேர்த்து உழக்கூடிய நிலை இருப்பதால், அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு காவது டிராக்டர் வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்வியை எடுத்துக் கொள்ளும்போது கூட நமது மாநிலம் கல்லியில் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். குறிப்பாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரையில் இலவசக்கல்வி அளித்திருப்பது பாராட்டச் சூடிய விஷயம். சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது கூட 83 சதவீதத்தினர் முன்னரே பயனடைகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஆனால், அந்த 83 பேர்களும் பட்ட கஷ்டத்தைப் பார்க்கும்பொழுதுதான் நாம் இப்பொழுது சந்தோஷப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அவர்கள் பட்ட கஷ்டம், திண்டாட்டம் இவைகளைப்பற்றி நினைக்கும்பொழுது, இப்பொழுது எல்லா மாணவர்களுக்கும் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி போதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதுபற்றி மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். மேலும், இந்த நிதி ஆண்டில் 5 கல்லூரிகள் திறக்க இருப்பதுபற்றி நாம் சந்தோஷம் அடைகிறோம். குறிப்பாக, பின்தங்கிய தாலுகாவாகிய நாங்குனேரி தாலுகாவில் ஒரு கல்லூரி அமையாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். அடுத்த ஆண்டிலாவது அங்கு ஒரு கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், சங்கம் வளர்த்த நமது மதுரையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்க இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. அதற்கு உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்கள் கல்வி அபிவிருத்திக்காக, எங்கள் பகுதியில் வள்ளியூர், திசையன்விளை ஆகிய இடங்களில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டில் அங்கு இரண்டு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செட்டிகுளத்திலும் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், திருநெல்வேலியில் தனியார் துறையில் ஒரு பொறி இயல் கல்லூரி அமைக்க அரசு அனுமதி கொடுத்திருந்தது. ஆனால், இதுநாள் வரையில் அங்கே

6th March 1964] [திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்]

பொறி இயல் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அங்கு பொறி இயல் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கு தனியார் முன்வராவிட்டால், அரசே முன்னின்று அதை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்ப்பாசனத்திற்காக நமது அரசு போதிய அளவு செலவு செய்கிறது. சிறிய நிர்ப்பாசனம், கால்வாய் பாசனம், பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டி அதன் மூலம் பாசனத் துறைகளில் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு தகுந்த முறையில் உதவி செய்து வருவது பாராட்டத்தக்கது. சிற்றூர் பட்டணங்கால் திட்ட வேலையை துரிதப்படுத்தி, அதில் ராதாபுரம் கால்வாய் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணிமுத்தாறு பாசனத்தில் உள்ள விஜயநகராயணன்குளத்திலிருந்து கால்வாய் வெட்டுவதற்கு 40,000 ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றிக்கொடுத்தால், அந்தப் பிராந்திய மக்கள் நலன் அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மணிமுத்தாறு கால்வாய் திட்டத்தை திசையன்விளை பகுதிக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வடமலையான் கால்வாயை செப்பனிட வேண்டிய பொறுப்பு பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்தது. அந்தக் கால்வாயை கூடிய சீக்கிரம் செப்பனிடவதற்கு நல்லதொரு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வள்ளியூர் பெரியகுளம் தூர்ந்து பழுதடைந்திருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறையார் அந்தக்குளத்தை ஆழப்படுத்தி, கரைகளை பலப்படுத்தி செப்பனிடவதற்கு போதிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்யாகுமரியில், பொய்கை அணைத்திட்ட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள தண்ணீரை ராதாபுரம் உபதாலுகாவைச் சேர்ந்த வடக்கன்குளம், காவல்குணறு, வேப்பிலாங்குளம், தனக்கார்குளம் ஆகிய கிராமங்களுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்யாகுமாரி மாவட்டத்தில் தென்கோடி நிலங்களுக்கு பயன் பட்டுவரும் என்.பி. சானலிலிருந்து பிராந்திநேரி குளத்திற்கு வெட்டவிருக்கும் வாரியூர் கால்வாய் ஒரு லட்சம் ரூபாய் மதிப்பில் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்ட வேலையை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், குடமாடியில் ஒரு அணை கட்டுவதற்கான திட்டத்தை சீக்கிரம் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், நமது மாநில சர்க்கார் சுகாதார அபிவிருத்திக்காக பல வேலைகளைச் செய்திருக்கின்றனர். பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள சுகாதார சிப்பந்திகள், சுகாதார அலுவல்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அங்கு வேலை செய்யும் சுகாதார சிப்பந்திகள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களா அல்லது ஆரம்ப சுகாதார நிலைய அதிகாரி

[திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்] [6th March 1964]

களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களா என்பதைப்பற்றி திட்டவட்டமாக அரசு உத்தரவு இல்லை. அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நடத்துகிற ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு 50 சத விதிகம் மான்யம் கொடுக்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. அது பாராட்டுதலுக்குரியது. அதை விட முக்கியமாக படிப்படியாக அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்து, ஒரு வருடத்தில் இத்தனை ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக்கொள்வது என்று தீர்மானித்து அம்மாதிரி அரசே எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில்வளத்தைப் பார்க்கும்பொழுது கூட, தொழில் துறையில் கிராமங்கள் பின்தங்கியிருக்கின்றன என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தொழில் அபிவிருத்தி பெரும்பாலும் நகர்புறங்களில் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஏற்பட்டுவருகின்றன. பரவலான முறையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் தொழில் வளம் பெருகினால்தான் நல்லதொரு முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்று கருதுகிறேன். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய தொழில்களின் அபிவிருத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்திவருவது பாராட்டுதலுக்குரியது. இருந்தாலும், கிராமக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தமாக அவர்கள் இன்னும் கூடுதல் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்றால் கிராமக் கைத்தொழில்கள் பெருகவேண்டும். மத்திய அரசு கிராமக் கைத்தொழிலில் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசும் கொஞ்சம் அதிக கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியாவில் பஞ்சாபில் கிராமக் கைத்தொழில் நல்ல முறையில் பரவி இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இங்குள்ள நிபுணர்களையும் அதிகாரிகளையும் அங்கு அனுப்பி, அங்கே கிராமக் கைத் தொழில்கள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து வந்து நம்முடைய மாநிலத்திலும் நல்ல கிராமக் கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வள்ளியூரில் அரசு ஒரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையை நிறுவ ஆலோசனை இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பு காணப்படவில்லை. தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இதில் கவனம் செலுத்தி, இதை துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், நமது பனை ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுல் செய்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு நல்ல பல திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6th March 1964] [திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்]

அடுத்தபடியாக, நமது மாநிலம் நீர் வளம், நில வளம் படைத்தது. நீர் வளம் என்றால் கடற்கரை அதிகமாக உள்ள மாநிலம். மீன்பிடி தொழிலை பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், கடலோரப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற மீனவர்களுக்கு நாம் செய்திருக்கிற தொண்டு ஒரு சிறிது அளவுதான். அவர்கள் கட்டுமரத்தையும், சிறிய விசைப் படகுகளையும் நம்பியிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு தைலான் வலை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புத் திட்டத்தை வகுத்து அரசு அதை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் உணவுப் பற்றாக்குறை ஓரளவுக்குத் தீரும். கன்னியாகுமரியிலுள்ள லீபுரத்தை மீன்பிடித் துறைமுகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், திருநெல்வேலிக்கு தெற்கே யாதொரு ரயில் வசதியும் கிடையாது. திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி ரோடு செப்பனிடப்படவில்லை. அதை விரிவுபடுத்தி செப்பனிடவேண்டும். மேலும், கிழக்குக் கடற்கரை ரோடை பழுதுபார்த்து, ஆங்காங்கு பாலங்களைக்கட்டி தார் போடவேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்க பஸ் சர்விலை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து ராதாபுரம் உபதாலாகாவிற்கு விஸ்தரிக்கவேண்டும். அப்பகுதி மக்கள் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராதாபுரத்திலிருக்கிற பல கிராமங்களுக்கும் கன்னியாகுமரியிலிருந்து பஸ் போக்குவரத்தை நீட்டிக்கொடுக்க முன் வா வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், பல கிராமங்களில் நல்ல ரோடு வசதியிருந்தும் அங்கு பஸ் போக்குவரத்து ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அந்த இடங்களிலெல்லாம் கூடுதலாக பஸ் போக்குவரத்து ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வா வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு குடும்பப் பென்ஷன் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. அந்தத் திட்டம் ஆசிரியர்களுக்கும் பயன்படும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விலைவாசி ஏற்றத்தால் மாநில அரசு ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பஞ்சப் படியை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காக 4, 5 நாட்களுக்கு முன்பாக கருப்புச் சின்னம் அணிந்திருந்தார்கள். இதைச் சிலர் அரசியல் கட்சிக்கு பயன்படுத்தி பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டியது நமது கடமை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை (Budget) விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்பொழுது, இதில் கவனம் செலுத்தி, நல்தொரு திட்டத்தைக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்] [6th March 1964]

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலையறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு சதந்திரம் பெற்று சுமார் 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இப்பொழுது நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சுமார் 135 கோடி வரையிலும் செலவு செய்யப்போகிறோம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டிலுள்ள எல்லா மாணவர்களுக்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை இலவசக் கல்வியளித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒரு திட்டமாகும். இது இந்த நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்கள் எல்லோருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய விஷயம். குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டில் உள்ள ஹரிஜன மக்கள் பல ஆண்டுகளாக பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி, கல்வித் துறையிலும் சரி முன்னேற்றமடையாமல் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பிரத்தியேகமான சலுகையொன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு வருட வருமானம் ரூபாய் 1,500 இருந்தால் சம்பளம் கட்டவேண்டுமென்று இருந்தது. இப்பொழுதும் ஹாஸ்டலிலே சேருவதற்கு ரூ. 1,500 வருமானம் இருந்தால் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. ஆகவே, ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோருக்கும் கட்டாயக் கல்வி இலவசமாக அளிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அவர்கள் பல ஆண்டுக் காலமாக வறுமையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களில் ஆயிரத்துக்கு ஒருவர் வேண்டுமானால் சற்று பணமுள்ளவராக இருக்கலாம். இப்பொழுதும் கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால், 100-க்கு ஒரு சதவீதம் கூட படிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் இன்னும் பிற்பட்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஏதாவது வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதற்குக்கூட அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. ஏதோ ஒரு லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த ஆபீசரைப் போய்ப்பார்க்க வேண்டும், எப்படி லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. புலனேசுவர காங்கிரஸ் மாநாட்டில் ஒரு நல்ல சோஷலிஸ சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ரீதியிலே நாம் ஒரு பிரதிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது நல்ல முறையில் உருவாகவேண்டுமென்று சொன்னால், இத்தனையாண்டுக் காலமாக கஷ்டப்பட்டு வந்த பாமர மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் இவ்வளவு சதவீதமாவது உயரவேண்டும், அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ரீதியிலே நாம் திட்டவாட்டமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

நமது நாடு ஒரு விவசாய நாடு. எழுபது சதவீத மக்கள் முக்கியமாக விவசாயத்தை நம்பித்தான் ஊழவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று சொன்னால், பூமியின் தரம் குறையாமல் இருக்க வேண்டும். நாம் இப்பொழுது டவுன்களை பெருக்கிக் கொண்டு

6th March 1964] [திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

வருவதினால், அந்த டவுன்களை அடுத்த பூமிகளையெல்லாம் வீடுகள் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கிறார்கள். அதற்கு ஈடாக வேறு பூமியை எடுத்து பண்படுத்தி விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவுபோட்டால் நல்லதாக இருக்கும். முன்பெல்லாம் ஒரு புல் டோசர் அல்லது டிராக்டருக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு ரூ. 12 அல்லது ரூ. 13 வாடகை என்று இருந்தது. இப்பொழுது ஒரு மணிக்கு ரூ. 25 கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வதினால் நடுத்தர விவசாய மக்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஏதோ பெரிய விவசாயிகள், 160 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் என்று பூமி வைத்து இருப்பவர்கள், ரூ. 10,000 வரையில் செலவு செய்து அந்த பூமியை பண்படுத்தி வருகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட வாய்ப்புகள் சாதாரண குடியானவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அரைப் பங்கு தொகையையாவது மானியமாகக் கொடுத்து இரண்டு ஏக்கர் அல்லது 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தங்களுடைய பூமியை பண்படுத்துவதற்கு உதவிசெய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் பூமியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அது ஒரு பெரிய தொழில் பிராந்தியம். அங்கெல்லாம் குடிதண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஒவ்வொரு பட்ஜெட் உரையின்போதும் நான் எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரையிலும் இந்தப் பிரச்சனை நல்ல முறையில் தீர்க்கப்படவில்லை. சிறுவாணி ரிசர்வாயரை ஆழப்படுத்த வேண்டும், அகலப்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவரையிலும் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே 30,000 ஜனத்தொகையுள்ள காலத்திலே இந்தத் திட்டம் உருவாக் கப்பட்டது. இப்போது கோவையைச் சுற்றியுள்ள அர்பன் எரியா விலும் ஞரல் எரியாவிலும் சுமார் 6 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்த 6 லட்சம் மக்களுக்கும் ஏற்கனவே இருந்த குடிதண்ணீர் வசதிதான் இருக்கிறது. குறிப்பாக, பிளமேடு, சிங்கநல்லூர் போன்ற பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலே கூட குடிதண்ணீருக்கு வசதி கிடையாது. அங்கெல்லாம் 150 அடி தோண்டி மோட்டார் வைத்துத்தான் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்கு வதற்கு இந்த சிறுவாணி ரிசர்வாயரை ஆழப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இப்பொழுது பவானித் திட்டத்திலிருந்து பெரியநாயக்கன்பாளையம் வரையில் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இடத்திலே இப்பொழுது ஒரு கவர்ன்மென்ட் பிரஸ் வந்திருக்கிறது. மேலும், பைப்புகளை போட்டு அதை கோவை நகரம் வரை விரிவுபடுத்தினால், கோவை அர்பன் எரியாவுக்கும் ஞரல் எரியாவுக்கும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு குடிதண்ணீர் மிகவும் அவசியம். இயந்திரங்களும் கூட உப்புத் தண்ணீரில் துருப் பிடிக்கிறது. இதை உடனடியாக எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [6th March 1964]

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் ஹவுஸிங் போர்டுகள் ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். கோவையை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு சென்ட் நிலம் ரூ. 1,000-லிருந்து ரூ. 2,000 வரை விற்கப்படுகிறது. விளைந்த நல்ல பூமிகளை யெல்லாம் இந்த ஹவுஸிங் போர்டார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுண்டக்காமுத்தூர்க்கும் கவுண்டர்பானையத்திற்கும் பக்கத்திலுள்ள சுமார் 500 அல்லது 600 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சென்ட் ரூ. 1,000-க்கு விற்கக் கூடிய நேரத்தில், அவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1,300 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இதனால் கிடைக்கும் லாபத்தை யாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? ஆகவே இந்த ரூ. 1,300-க்குப் பதிலாக ஏன் ரூ. 3,000 அல்லது ரூ. 4,000 என்று கொடுக்கக் கூடாது? திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுதே, அவர்கள் இது சம்பந்தமாக ஒரு டெபுடேஷன் வந்து மகசூர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ஏழைக் குடியானவர்களுக்குத் தகுந்த நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீர் வசதிக்காக போதனூரில் ரூ. 13 லட்சத்திற்கு எஸ்டிமேட் போட்டார்கள். இன்வெஸ்டிகேஷன் செலவிற்காக ரூ. 6,000 வரையில் போதனூர் பஞ்சாயத்து டெபாசிட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதையும் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் நானும் கலந்து கொண்டு என்னுடைய உரையை ஆற்ற விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பற்றிக் குறை கூறிப் பேசினார்கள். சமீப கால சில போக்குகளைப் பார்த்தால், போலீஸ் துறை இருப்பது பொதுமக்களுடைய நலனுக்காக அல்லது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுடைய நலனுக்காக என்று புரியவில்லை. 29-2-64 அன்று என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அங்கே ரெட்டியூர் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. அதில் கொத்தார், முல்லை, ரெட்டியூர் என்ற மூன்று பகுதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. முல்லைப்பகுதியில் மாடு விடும் திருவிழா நடைபெறுவது வழக்கம். முல்லை கிராமவாசிகள் மாடு விடும் திருவிழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். உடனே அங்குள்ள காங்கிரஸ் கமிட்டியிலிருந்து ஒரு மனு மேலதிகாரிகளுக்குச் சென்றது. “இந்த ஊரிலே மாடு விடும் திருவிழா நடைபெற்று விட்டது, மீண்டும் நடத்தினால் கலவரம் ஏற்படும்” என்று தெரிவித்தார்கள். அதைப் பார்த்து, 28-ம் தேதி மாலை 3-மணிக்கு சட்ட மன்றத்தின் உறுப்பினரும், என்னுடைய நண்பருமான திரு. ஆர். சம்பங்கி அவர்கள் என்னை டெபுடி சூப் பிரண்டு அவசரமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி, வாணியம் பாடிக்கு டெலிபோன் செய்தார். நானும் அவரும் டெபுடி சூப்பிரண்டிடம் சென்றோம். “இம்மாதிரி மனு வந்திருக்கிறது, என்ன” என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், “அங்கே பரம்பரையாகச்

6th March 1964]

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

செய்யக்கூடிய விழா இது, மனுவில் எழுதியிருப்பது தவறு. நான் அந்த ஊர் பஞ்சாயத்து தலைவர். அப்பகுதி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர். அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. நீங்கள் வேண்டுமானால் நேரில் வந்து விசாரியுங்கள்” என்று சொன்னோம். உடனே மாலை வருவதாக வாக்களித்தார்கள். டெபுடி சூப்பிரண்டும், உதவி கலெக்டரும், தாசிஸ்தாரும் இரவு 9-மணிக்கு வந்தார்கள். ஊரிலுள்ள அத்தனை பேரையும் விசாரித்தார்கள். நாற்பது வருடமாக முனிசிபாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவரையும் விசாரித்தார்கள். கிராம முன்சிப்பைக் கேட்டார்கள்; கர்ணத்தைக் கேட்டார்கள்; எங்களைக் கேட்டார்கள்; முல்லை கிராமவாசிகளை எல்லோரையும் யாருக்காவது எந்தவிதமான கஷ்டமாவது உண்டா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை, எந்தக் கலவரமும் கிடையாது, 30 வருஷ காலமாக நாங்கள் இந்த விழாவை நடத்தி வருகிறோம், என்று சொன்னார்கள். உடனே உதவி கலெக்டர் அவர்களும் டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டு அவர்களும் கேட்டார்கள் : இந்த முல்லை கிராமத்தில் யாருக்காவது இந்த விழா நடத்துவதில் ஆட்சேபம் உண்டா என்று, ஒரு முறை அல்ல, 10 முறை கேட்டார்கள். ஆட்சேபம் என்று சொல்லிக்கொண்டு யாரும் முன்வரவில்லை. உதவி கலெக்டர் அவர்களும் சூப்பிரண்டு அவர்களும் எங்களிடம் சொன்னார்கள், உங்கள் பக்கத்தில் நியாயம் இருக்கிறது, என்று. நாங்கள் சொன்னோம் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் ஆட்சேபம் சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கு தாங்கள் சலுகை காட்ட வேலை இல்லை. நியாயம் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். நான் அந்த கிராமத்தின் தலைவன் என்ற முறையிலும், அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் என்ற முறையிலும், அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையிலும், இந்த விழாவின் காரணமாக அந்த கிராமத்தில் எந்தக் கலவரமும் ஏற்படாது என்று சொன்னேன். ஆட்சேபித்தவர்கள் சாமி கோபித்துக் கொள்ளுவார், அதனால் காலரா, பிளேக் வரும் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது உதவி கலெக்டர் அவர்கள் அந்த காலரா பிளேக் உங்களுக்குத்தான் வருமா, அவர்களுக்கு வராதா என்று கேட்டு உங்களிடம் நியாயம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு கோபமாக போய் விட்டார்கள். மறு நாள் எனக்கு 144 உத்தரவு போடப்பட்டது. என்ன காரணத்திற்காக? நீதியும், நிர்வாகமும் தனி இலாக்காவாக இயங்குகின்றன, என்று நினைத்தோம். நாடும் கருதிற்று. ஆனால் இந்தச் செய்கைகளில் இருந்து பார்த்தால் நீதி, நிர்வாகத்தில் இருந்தே நீக்கப்பட்டு விட்டதோ என்ற ஐயம் தான் ஏற்படுகிறது. மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டியார் போலீஸ் அதிகாரிகளை பிரட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயப்படுகிற போலீஸ்காரர்கள் மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை அலட்சியம் செய்யும் நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். மக்களுக்கு பிதியை உண்டாக்கும் காரியங்களில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். முல்லை கிராமம் ஒரு சிறிய கிராமம். அந்த ஊரிலே 200 போலீஸ்காரர்கள் திடீர் என்று இறங்கி காவல் புரிய வந்ததால் கிராமத்தில் பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதவி எற்றுக் கொண்ட நாளில் கிராமங்களில் மக்கள் என்ன

10-00
a.m.

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [6th March 1964]

பேசிக் கொண்டார்கள். தனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நல்ல சிறந்த அறிவாளி. இனி தேர்தலில் நிற்க மாட்டார்கள். இருக்கும் வரையில் நீதியோடு நிர்வாகம் நடத்துவார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக காரியங்களை செய்வார்கள் என்று நம்பினார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்கு ஒரு நீதி. காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றால் வேறொரு நீதி. காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அதிகாரிகள் இம்மாதிரி நிலைமைக்கு ஆளாகிறார்கள். இது நியாயமா, தருமமா, முறைதானா? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு என்னத்திற்காக 144 போட வேண்டும், நான் அந்தத் தொகுதியில் இருப்பவன். நானா மாடு பிடிப்பவன், நானா மாடு பின்னால் ஓடுகிறவன். ஏற்கனவே விசாரணையின்போது உதவி கலெக்டர் அவர்களும், டெபுடி குப்பிரண்டு அவர்களும் நியாயம் என் சார்பில் இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னார்கள். இருந்த போதிலும் ஏன் மறுநாள் வேறுவிதமான காரியம் செய்ய வேண்டும்? அதை நான் இந்த சபைக்கே விட்டுவிடுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர் வேறு, ஆளும் கட்சி, நீதி நிர்வாகம் வேறு. எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் என்பதற்காக காரியங்கள் செய்யப்பட்டால், இந்த வடிவேல் சேர்மனாக இருந்தாலும், எம்.எல்.ஏ.-ஆக இருந்தாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றால் அதிகாரிகள் அஞ்சுகிறார்கள்.

SRI V. SANKARAN : On a point of Order, Sir. The Hon. member is casting some aspersion against an individual Congressman, who is not present in this House. Can he make an allegation like that?

MR. SPEAKER : It is not a point of order.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் வேண்டும், கனம் அங்கத்தினர் முடிப்பதற்கு முன்னால். இது ஜல்லிக்கட்டு பற்றிய விஷயம். கட்சி என்று வந்தால், இது தி.மு.க. ஜல்லிக்கட்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தினால் இது காங்கிரஸ் ஜல்லிக்கட்டா என்று கேட்கிறேன். இதிலே கட்சியே கிடையாது. இது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நடக்கும் விவசாயிகளின் விழா.

MR. SPEAKER : Now we are discussing the budget. But the hon. Member has spent most of his time in "Jallikattu".

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று சட்டமன்ற விதி கூறுகிறது.

MR. SPEAKER : The hon. Member should speak on the Budget. But he is commenting on a particular grievance which is not related to the Budget at all.

6th March 1964]

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : ஆகவே போலீஸ் நிர்வாகத்தில் சீர் கேடான நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் உடமைக்கும் உயிருக்கும் அஞ்ச வேண்டிய சூழ்நிலை தான் உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது என்று சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அம்மாதிரியான நிலைமைகளை கண்காணிப்போடு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. சா. கணேசன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பெற்று இருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே புது வரிகள் பிரமாதமாக இல்லை என்று பாராட்டுகிறோம், பாராட்டுகிறார்கள். புது வரிகள் இல்லை என்பது உண்மை தான். காரணம் இனி புது வரி போட முடியாத நிலைமை நிலவுகிறது. அதையும் மறந்துவிடப்படாது. புது வரி என்று ஒன்றைத் தவிர வேறு இல்லை என்று சொன்னாலும் அதிக திருப்திபட்டுக்கொண்டு விட முடியாது என்பதையும் தெரி வித்துக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். வரிச்சமை தாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த வரிச்சமையை அதிகப் படுத்தவில்லை என்பது ஒரு ஆறுதலாக இருக்கிறதே தவிர இறக்கப் பட வேண்டியவற்றை இறக்கியிருக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். பாரம், பளு குறைந்திருக்கிறதா, அதனால் ஆறுதல் ஏற்பட்டு இருக்கிறதா, என்று கவனிக்கும்போது குறிப் பிடப்பட வேண்டிய வரிகள் பல உள்ளன. அவற்றிலே எந்த அளவும் குறைக்கப்படவில்லை. புது வரி இல்லை என்பது அதற்கு ஒரு ஆறுதலாக ஆகிவிட முடியாது என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போட்டிருக்கிற வரி கூட பிரமாதமான லாபத்தைத் தரக்கூடியது அல்ல. மற்றொரு வகையில் சிரமம் தரக்கூடியது தான். நூலுக்கும், நூல் கழிவுப் பொருள்களுக்கும், ஆர்டிபிஷியல் சில்க் என்று சொல்லுகிறோமே அந்த செயற்கைப் பட்டிற்கும் போடப்பட்டிருப்பது, பெரும் பாலும் கைத்தறிக்காரர்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியது. அதனால் நாட்டிலே பொருளாதாரத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் பல தீமைகள் வளரும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். முடிந்த அளவு வரியைக் குறைத் திருக்க வேண்டும். அதை மேலே விவரமாக சொல்லுகின்றபோது நான் அமைச்சர் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். விவசாய வருமான வரி என்பது ஒன்று. அக்ரிகல்சரல்-இன்கம் டாக்ஸ். அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அப்படிக் குறைந்து கொண்டே வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்று பட்ஜெட்டிலே அடிக்குறிப்பிலே கண்டு இருக்கிறார்கள். நில உச்சவரம்பு சட்டம் வந்து விட்டதால் பல நிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டு விட்டதால் நில வருமான வரி அருகிக் கொண்டு

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1964]

வருகிறது அல்லது குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இந்தக் காரணத்தை அடிக்குறிப்பிலே கண்டு இருக்கிறார்கள். ஒன்றை நாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டும். நில வருமானவரி அவசியமானது. அதை நான் மறுக்க இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையிலே நில வருமானவரி பயன் அற்ற ஒன்றாக ஆகிவிட்டது. நிலம் உண்மையிலேயே பலர் கைகளுக்கு மாறினவோ என்னவோ தெரியாது; ஆனால் நிலங்கள் மிகவும் துண்டாடப்பட்டு பெயர் பிரிவுகளில் பலர் பெயரில் பதிவாகியிருக்கின்றன என்பதை பலர் மறுக்க மாட்டார்கள். நிலத்தினுடைய உடைமை இன்னும் ஒருவர் அல்லது ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்த வர்களிடம்தான் இருக்கிறது. ஆனால், ஏற்கனவே ஒருவர் பெயரிலே இருந்த அந்தப் பெயர்ப்பட்டியல் இன்று பல பெயர்களிலே போடப்பட்டு, பத்து ஏக்கர், பதினைந்து ஏக்கர், இருபது ஏக்கர் என்று நிலம் பிரிக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் விவசாய வருமான வரி விதிக்கக்கூடிய வாய்ப்பை அரசாங்கம் இழந்துவிட்டிருக்கிறது என்று நான் சொன்னால் அதை யாரும் மிகை என்று கூற மாட்டார்கள். அப்படியிருக்கிற நிலையில் இப்பொழுது விவசாய வருமான வரியிலே டைடப்பது ஒரு கோடி 22 லட்சம் ரூபாய். அதிலே 'ரீஃபண்டு' செய்வதாகப் போட்டிருப்பது 6 லட்சம் ரூபாய். அது போக, நிகரமாக வரக்கூடியது 1 கோடி 16 லட்சம் ரூபாய். அதை வசூலிப்பதற்கு ஏற்படுகிற செலவு என்று சொல்வது, சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டின்படி, 12 லட்சம் 95 ஆயிரம் ரூபாய். சுமார் 13 லட்சம் ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த 13 லட்சம் ரூபாயைக் கழித்துவிட்டால் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவது ஒரு கோடி மூன்று லட்சம் ரூபாய். சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கப்படுவதாகச் சொல்லலாம். இப்படி நிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட இடையூறு காரணமாக, வரி விதிக்கப்பட்டாலும் எத்தனை வருமானம் குறையும் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொண்டால் நிச்சயம் ஒரு கோடிக்குக் கீழேதான் வரும். மேலே போகமாட்டாது என்று அறுதியிட்டு உறுதியாகச் சொல்லக்கூடிய நிலை அமைந்திருக்கிறது. இப்படி இருக்கிற இந்த வரியை எடுத்து விட்டால் சுலபம் இல்லையா? இதனால் இருக்கிற கஷ்டம், வரிப் பளு நீங்கிவிடும் இல்லையா? இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அக்கறை இல்லை. அவர்களுக்கு இந்த பளு அதிகமாக ஆக மாட்டாது. ஆனால், வீண் தொந்தரவு, விலைப் பெருக்கம், அவசியமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் பெருக்கம் இதெல்லாம் இருக்கிறது. இப்பொழுது பண்ட உற்பத்தி பெருகிறதோ இல்லையோ, அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆனால், எந்தத் துறையில் எடுத்தாலும், உத்தியோகஸ்தர்களுடைய தொகை பெருகிக் கொண்டே போகிறது. இப்படி உத்தியோகஸ்தர்களின் தொகை பெருகிக்கொண்டு போகும் முறை அந்த நெறியிலே செயல்பட்ட நாட்டிலே ஜனநாயகம் என்பதே அற்றுப் போய் விடும் என்று சொல்ல வேண்டிய ஒரு கட்டம் வந்திருக்கிறது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

6th March 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

இன்னும் பார்த்தால், இந்த வரி வசூல்களிலே ஏற்படுகிற தொல்லைகள் அநேகம் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் கிஸ்தி கட்டுகிறார்கள். கிஸ்தி என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் இப்பொழுது மறைந்து கொண்டே வருகிறது. கிஸ்தி என்று சொல்லுக்கு வரி என்ற பொருள் தான் இப்பொழுது எல்லோருக்கும் தெரிகிறது. ஆனால் 'கிஸ்தி' என்ற உருதுச் சொல்லுக்கு 'வாய்தா' என்பது தான் உண்மையான பொருள் ஆகும். "வாய்தா கட்டியாச்சா"? என்று கிராமப் புறங்களில் இன்னும் கேட்பதுண்டு. எல்லா ஏழைகளுக்கும், எடுத்த எடுப்பிலேயே பெரிய பணக்காரர்கள் மாதிரி செக் மூலமாக 'டாக்ஸ்' கட்டும் வாய்ப்பு வசதி இல்லாத காரணத்தால், அதை இரண்டு, மூன்று தவணைகளில் கட்டுகிற காரணத்தால், "வாய்தா கட்டி ஆச்சா?" என்று கேட்கிற மாபு, பழக்கம், இன்னும் கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் நிலைமையை நாம் அறிவோம். ஆனால், இப்பொழுது வரி மொத்தமாகக் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல, அதை விட ஒரு வேடிக்கை—கஷ்டம்—என்னவென்றால், இப்பொழுது பல விதமான வரிகள், அடிஷனல் அசெஸ்மென்ட், அடிஷனல் வாட்பர் செஸ் என்றெல்லாம் போட்டு, 1962-ஆம் வருஷத்திலிருந்தே அவை அமலுக்கு வந்துவிட்டதாகச் சொல்லி விதிகள் செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது வசூலிக்கப்படுகிற இடத்திலே போய்ப் பார்த்தால், அந்த வரிகளை வசூலிக்கின்றவர்கள் உபரி வரிகளையும், உபரித் தீர்வைகளையும் வசூலிப்பதில் தான் பிரதானியம் கொடுத்து, இவற்றை முதலில் வசூல் செய்கிறார்கள். அதிலும் ஒரு வேடிக்கை—சென்ற ஆண்டில் பல்வேறு இடங்களில் விளைச்சல் இல்லை. அந்த சட்டத்திற்கு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுத்திருந்தாலும் அதற்குப் போதிய காலம் இல்லை என்ற காரணத்தால் சென்ற ஆண்டு அதை வசூலிக்க முடியவில்லை. அந்த வகையில் அடிப்படை வரி விகிதாசாரம் (பேசிக் டாக்ஸ் ரேட்) 45 சதவிகிதம் ஆகிறது. இப்பொழுது இந்த இரண்டு ஆண்டுக்குள்ளே அந்த உபரி வரி சுமார் 90 சதவிகிதமாக ஆகிறது. இந்த அவுக்கு விவசாயிகள் உபரி வரி கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதிலும், இந்த ஆண்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் விளைச்சல் பாழ். நமது தமிழ் மாநிலத்திலேயே மிக உன்னதமான உணவு தரும் 'நெல் களஞ்சியம்' என்று சொல்லக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோம். எதற்காக தஞ்சையை எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்றால், சீரும் சிறப்பும், செய்தேர்த்தியும், வளமான நன்செய் நிலமும் உள்ள பகுதியாதலால், அதை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே டிசம்பரில் பெய்த மழையினால் பூ உதிர்ந்து விட்டது. பின்னே தண்ணீர் இல்லாமல் நஞ்சைப் பயிர் பால் வைத்தது கருக்காய் ஆகிவிட்டது. இது புதியதொரு நிலைமை. ஒரு மாவுக்குப் பத்து காணும் என்று கருதியவர்கள், மாவுக்கு நான்கு கூடக் காணவில்லையே என்று கவலைப்படுகிறார்கள். அவர்களில் பலர், மாவுக்கு நான்கு கண்டாலே போதும் என்று திருப்தி கொள்ளக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? நீர் ஒரு புறம்; உரம் மற்றொரு புறம். அடிக்கடி நீர்ப் பிடிப்பு உள்ள நிலங்களுக்கு உரம் அவசியம். எங்கள் பகுதி

[திரு. சா. கணேசன்]

[6th March 1964]

அப்படி அல்ல. வெயில் நிரம்ப அடிக்கிற பொட்டல் காட்டுக்கு இந்த ரசாயன உரம் தேவை இல்லை. சூரியனிடமிருந்தே பெற்றுக் கொண்டுவிடுகிற பூமி அது. ஆனால், தண்ணீர் பிடிப்பு இருக்கும் பூமி சூரியனிடத்திலிருந்து நேரடியாகச் சத்தைப் பெற இயலாது என்பதை விஞ்ஞானத்தைப் படித்த அளவில் என் போன்றவர்கள் கூடப் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலையிலே அந்தப் பகுதி களுக்கு உர விநியோகம் செம்மையாகக் கிடைக்கவில்லை. மற்றொரு பகுதியிலே உரம் கிடந்து மட்கிக் கெட்டுப் பாழாகிப்போன கதையும் நமக்குத் தெரியும். இப்படி எங்கு தேவையோ அங்கு அது பயன்படவில்லை. எங்கு தேவை இல்லையோ அது அங்கு விரயம் ஆகிறது. ஒன்று செய்யாமை, இன்னொன்று தேவை இல்லாத இடத்திலே செய்வது.

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

என்று வள்ளுவன் சொன்னானே அதைப்போல, செய்ய வேண்டிய வற்றை, செய்யவேண்டிய இடத்திலே செய்யாதது தீமை, செய்ய வேண்டாததை, வேண்டாத இடத்திலே செய்வது தீமை என்பதற்கு இந்த உர நிலையே நமக்கு உண்மையைப் புலப்படுத்துகிற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலையிலே, 90 சதமான உபரி வரியையும், இயல்பாக அமைந்திருக்கிற வரியையும், அதற்கு மேலே அவர்கள் வாங்கியிருக்கிற கடன்களுக்காக உள்ள பகுதிப் பணம் அல்லது மொத்தம் இவ்வளவையும் சேர்த்துக்கட்டு என்று சொன்னால் என்ன ஆவது? இந்த ஆண்டில் பெரும் பகுதி இடங்கரில் மழை இல்லை, நீர் இல்லை, என்கிற இந்தக் காரணங்கள் வேறு இருக்கின்றன. இவற்றில் பலர் என்ன எண்ணுகிறார்கள் என்றால், தஞ்சையிலே உரத்திற்குச் செலவழித்த பணத்தின் அளவுக்காவது தானியங்களை விற்றுக் கடனைக் கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்ற நிலை விவசாயிகட்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது பிரத்யட்ச நிலைமை. இது யாருடைய தனிப்பட்ட விஷயமும் அல்ல; கட்சி விஷயமும் அல்ல; அல்லது எந்தக் கொள்கை அடிப்படையின் மீதும் உள்ளது அல்ல. ஆட்சியாளர்கள் மிக்க அக்கறையாக இதைக் கவனித்து, இதற்கு வேண்டிய நிவாரணத்தை, விமோசனத்தைச் செய்ய வேண்டும், செய்யக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் பணிவோடு, ஆனால் அமுத்தமாக, விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைவிட இன்னொரு வேடிக்கை. புள்ளி விவரங்கள், கண்டு முதல்கள் விளைவின்மை இவற்றையெல்லாம் பற்றிக் கணக்குக் கொடுக்கிற கர்ணங்கள் அல்லது கணக்கர்கள் இருக்கிறார்களே, இவர்கள் கணக்குக் கொடுப்பதைக் கொண்டு செயல்படுகிற அடிப்படையிலே இறுக்கிறதே, அது இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுகிறது. விளைவைப் பார்க்கின்றபோது, சில இடங்களில், சில தவறுகளும் நடக்கலாம். பரிசு விஷயத்திற்குக் காட்டுகிறபோது, ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திலே நடுவிலே போய்ப் பார்த்து, எங்கே செழுமையாக, கொழுமையாக, நன்றாக விளைந்திருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் ஒரு சென்ட் அறுத்து, அதை அடித்துவிட்டு, சராசரிக் கணக்கு

6th March 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

போடுவதற்கு அந்தப் பெரும் வளமான வளர்ச்சியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அந்த வளமான நிலை எல்லா இடங்களிலுமா இருக்கிறது? அந்தப் பரிசு வாங்குகிறவர், அல்லது சபாஷ் பட்டம் பெறுகிறவர்கள் அந்த கணக்குப்படி அவருடைய நிலம் முழுவதும் பயிரிட்டு விளைவைப் பெறுகிறார் என்றால் எத்தனை ஆயிரம் டன் அவருக்கு வந்திருக்க வேண்டும்? அப்படியா நடக்கிறது? இதையெல்லாம் மனத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்ன நடக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை தான். புதிது அல்ல. அதிகசயமாகவோ, கற்பனையாகவோ நான் ஒன்றும் சொல்லிவிடவில்லை.

இந்தமாதிரி வரி போடுகிறபோது வேண்டாதவர்களுக்கு வளமான பகுதியைக் கொண்டு கணக்கிடுவதும், வேண்டியவர்களுக்கு வளம் இல்லாத பகுதி, உரம் செம்மையாகப் பிடிக்காத பகுதி, நரி பிடித்த நெல் என்று சொல்லக்கூடிய பகுதியைக் கணக்கிட்டு வரி போடுகிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டு கணக்கு தயாரிக்கப்படுகிறதே தவிர ஒரே அடிப்படையில் சீராக நியாயமாக அங்கங்கே வரி நிர்ணயிக்கப் படுவதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வரி போடும் விஷயத்தில் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்துப் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி எங்காவது அதிகாரிகள் பட்சபாதமாக நடந்து கொள்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன்: நான் சொன்னது அரசியல் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம். சொந்த விருப்பு வெறுப்போடு பார்க்கக் கூடாது. கணக்குப் பிள்ளைகள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே தயாரிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை இங்குள்ள அனைவரும் உணர்வார்கள். இந்த நிலைமையில் இவ்வாண்டு 90 சதவிகிதம் அடிஷனல் வரியை முதலில் வசூலித்து விடுகிறார்கள். அடிப்படை நிலவரி பிறகு வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் ஏற்படுகிற சிரமங்கள், கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்ச நஞ்சு மல்ல. இவற்றை எல்லாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

இன்னும் பல விவசாயிகளுக்கு எதற்காக எந்த எந்தத் தொகை வாங்கப்படுின்றது என்கிற விவரங்களே தெரியாது. “நீ இவ்வளவு பணம் கட்ட வேண்டும்” என்று கணக்குப் பிள்ளைகள் சொல்கிறார்களே தவிர, ஒரு விவசாயி துறு ரூபாய் கட்டினால் அதில் அடிஷனல் வாடர் செஸ் எவ்வளவு, அல்லது அடிஷனல் அலெஸ்மெண்டு எவ்வளவு, அடிப்படை நில வரி எவ்வளவு அடிப்படை தண்ணீர் தீர்வை எவ்வளவு என்கிற விவரங்கள் எதுவும் தெரிவதில்லை. ஒரு பத்து ரூபாய் கட்டினால் அது எதற்காக கட்டப் பட்டது என்கிற விவரம் கிடையாது. ஆகவே இதுபற்றி என்னுடைய ஆலோசனை ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது முனிசிபாலிட்டிகளில் வீட்டு வரி வசூலிக்க டிமாண்ட் நோட்டீஸ், விரி ரசீது கொடுப்பதில் வீட்டு வரி, தண்ணீர் வரி

[திரு. சா. கணேசன்]

[6th March 1964]

கல்வி வரி என்று அந்த ரசீதுகளின் பின்னாலேயே தொகை இன்னதற்காக வாங்கப்பட்டது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ அது போலவே விவசாயிகளிடம் இருந்து வரி வசூல் பண்ணுகிறபோது, அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற ரசீதின் பின்னாலேயே அந்த வரி இன்னவற்றிற்காக வாங்கப்பட்டது என்பதும் குறிக்கப்படவேண்டும். இப்படிச் செய்வது சாத்தியமானது, சுலபமானது. எந்த நியாயமான அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டு தம்மிடம் வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது என்பதை ஒவ்வொரு விவசாயியும் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக வரி கணக்கிடும் முறையில், பணம் வாங்குவதற்குக் கொடுக்கப்படுகிற ரசீதில் அது இன்னவற்றிற்காக இன்ன அடிப்படையில் வாங்கப்பட்டுள்ளது என்கிற விவரமும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற என் ஆலோசனையை கொஞ்சம் அழுத்தமாக, ஆனால், பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி ஜில்லா கலெக்டர்களிடம் விபரம் கேட்டு வழி வகுக்கவேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர்கள் அத்தனைபேரும் சேர்ந்து நடைபெறுகிற மகாநாட்டில் இவ் விஷயத்தை ஆலோசித்து ஒரு தரமான முறையைக் கையாள்வதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் ஒரு முறை வகுக்கப்பட்டதாக வேண்டும்.

அடுத்து கல்வித் துறை. அதைப் பொறுத்த வரையில் நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் புரட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு தட்புடலென்று எந்த மாறுதல்களையும் செய்யாமல் சீராக, முறையாக செயல்பட்டு வருவதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திடீரென்று மாற்றங்களும், சூழப்பங்களும் ஏற்படாமல் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆழ்ந்த நோக்கத்தோடு நிதானமாக, நுணுக்கி, இவ்விஷயத்தை அணுகி வருகிறார்கள் என்பதை அவரது பட்ஜெட்டில் இருந்தும், பட்ஜெட் உரையிலிருந்தும் நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். இப்படி கல்வி அமைச்சரை பாராட்டுகிற நேரத்திலே குறைபாடுகளையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி-யை ஒரு மையக் கட்டமாக எடுத்துக்கொண்டால் அதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் நிலை வேறு. தேர்ச்சி பெறாதவர்கள் எந்த ஒரு படிப்புக்கும் வேலைக்கும் தகுதியற்றவர்களாகிறார்கள். பரீட்சை என்பது இப்படி பொதுவானதாக அமைவது சிறப்பில்லை. மேலை நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஐ.க்யூ. (Intelligence quotient) அதாவது கூர்மை அளவு” அடிப்படையில் சோதனை செய்யப்பட்டு மாணவர்கள் தரம் பிரிக்கப்படுகிறது. இங்கே நாம் ஒரு வகுப்பில் 300 பேர்கள் இருந்தால் நாற்பது நாற்பது பேர்களாகச் சேர்த்து அப்படி ஒவ்வொரு செக்ஷன் என்று பிரிக்கிறோம். மேல்நாடுகளில் அவ்வாறு பிரிப்பது இல்லை. அந்த 300 மாணவர்களுக்கும் புத்திக் கூர்மை அளவு எப்படி என்று கணிக்கிறார்கள். புத்திக் கூர்மை அளவு 120 புள்ளி அதிகம் என்று வைத்துக்கொண்டால் குறைவு 60 புள்ளி என்று நிர்ணயித்துக்கொள்கிறார்கள். நூறுக்கு மேல் தூற்றிருப்பது வரை புத்திக் கூர்மை அளவு புள்ளி உள்ளவர்களை ஒரு செக்ஷனாகப் பிரிக்கிறார்கள். என்பது

6th March 1964]. [திரு. சா. கணேசன்]

புள்ளியில் இருந்து நூறு புள்ளி உள்ளவர்களை ஒரு செக்ஷனாகப் பிரிக்கிறார்கள். இப்படி புத்திக் கூர்மை அளவுப் புள்ளி அடிப்படையில் மாணவர்கள் பிரிக்கப்படுவதனால் போதனை செய்கிற முறையிலும் பல உத்திகளைக் கையாண்டு மாணவர்களின் திறனை அதிகப்படுத்த முடிகிறது. புத்திக் கூர்மை அளவு புள்ளி அதிகம் உள்ளவர்களுக்கு சாதாரணமாகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிற ஆசிரியர் இருந்தால் போதும். கார்டினால் பிடித்துக்கொள்கிற ஆற்றல் உள்ள மாணுக்கர்கள் அவர்கள் தம்முடைய முறையில் இவர்களைக் கற்பூரப்படுத்தியாளா என்பார்கள். எரிகிற நெருப்புக் குச்சியால் தொடட்டால் போதும், கற்பூரம் பற்றி எரியத் தொடங்கினிடும்.

புத்திக் கூர்மை அளவு புள்ளி சற்று குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு கொஞ்சம் திறமை, அனுபவம் எல்லாம் அமையப்பெற்ற ஆசிரியர் இருக்கவேண்டும். ஆசிரியரின் சிரமத்திற்கேற்பப் பயன் உண்டு. பற்றவைக்கச் சிறிது சிரமம். பற்றிக் கொண்டு விட்டால் அணையாது. இதைக் கரிப் புத்தி என்பர் மேலோர். ஊதி ஊதி முயன்றால்தான் நெருப்பைப் பிடித்துக் கொள்ளும் கரித் துண்டு. அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுடைய மூளையில் விஷயத்தைத் திணிக்கக் கூடிய வல்லமை பெற்ற ஆசிரியர்கள் இத்தகைய மாணவர்களுக்கு அமையவேண்டும்.

60 புள்ளிக்கும் கீழே உள்ள புத்தி கூர்மை அளவுப் புள்ளி உள்ளவர்களைப் பற்றி கவலைப்படவேண்டாம். அவர்களது சேவையை வேறு பல துறைகளில் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். எவ்வளவு முயன்றாலும் நெருப்பைப் பற்றிக் கொள்ளாது கதலி. ஆன்தால் இதைக் கதலிப்புத்தி என்பார்கள். கதலி என்றால் வாழை. வாழை தண்டில் எத்தனை தான் நெருப்பை வைத்தாலும் பிடித்துக்கொள்ளுமா என்ன?

ஆக இப்படி மாணவர்களின் தரம் பிரித்து, பாடம் போதிப்பது நாட்டின் வளம் அத்தனையையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதாக அமையும். இதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து தேர்வு முறையிலும் கூட ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு மாணவன் தமிழில் 65 சதவிகிதம் வாங்கியிருக்கலாம். கணிதத்தில் நூற்றுக்கு நூறு வாங்கியிருக்கலாம். பௌதி கத்தில் 80 சதவிகிதம் வாங்கியிருக்கலாம். ரசாயனத்தில் 90 சதவிகிதம் எடுத்திருக்கலாம். இந்தியில் 12 சதவிகிதம் வாங்குகிறான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்—இந்தி வேண்டாம்—நான் சொல்ல வந்தது தவறாகப் போய்விடக் கூடாது. (சிரிப்பு) சரித்திரத்தில் 12 சதவிகிதம் வாங்குகிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நம்முடைய கல்வி திட்ட அமைப்பில் அவன் தேர்ச்சி பெறாதவன் தான். ஆனால் மேலைநாட்டு முறைப்படி அவன் என்ஜினியரிங் படிக்கலாம். அதற்கு வேண்டியது கணிதம், பௌதிகம், ரசாயனம் தானே. இங்கே தாஜ்மகால் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு இந்தியாவில் இருக்கிறது என்று சொன்னதனாலேயே தேர்ந்து எடுக்கப்படவில்லை என்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இதுவும் சரியான முறையாகாது.

[திரு. சா. கணேசன்]

[6th March 1964]

மேலேநாட்டு கல்வி அமைப்பில் ஒன்றும், பத்து, பதினொன்றாவது வகுப்பு என்றால் அந்த மூன்றாண்டுப் படிப்புக் காலத்திலேயே மாணவர்கள் இரண்டு அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். ஒன்று 'ஏ' லெவல், மற்றொன்று 'ஓ' லெவல். ஏ லெவல் என்றால் அட்வான்ஸ் லெவல். ஒன்பதாம் படிவத்தில் இருக்கும்போதே அவன் 11-ஆம் படிவத்து கணக்குகளைப் போடக்கூடிய ஆற்றல் உள்ளவனாக இருப்பான். அத்தகையவர்கள் ஒன்பதாம் படிவத்தில் இருக்கும் போதே 11-ஆம் படிவ கணித பரீட்சை எழுதி தேர்ச்சியும் பெற்று விட முடியும். 'ஓ' லெவல் என்பது ஆர்டினரி லெவல். இப்படித் தரம் பிரித்து மாணவர்கள் கல்வி அறிவு, தொழில் அறிவு போதிக் கப்பட்டு, சமூகத்திற்கு சிறந்த முறையில் பயன்படக்கூடியவர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள். பரீட்சை என்கிற பொது திர்ப்பந்தம் கிடையாது. இன்றைக்கும் அமுலில் அங்கே இருக்கிற முறை இது

10-30
a.m.

இலவசக் கல்வி என்பதை வைத்துவிட்ட பிறகு பையன்கள் எல்லாம் இரண்டு வருஷம் 'கூடிப் பிரியேல்' என்ற நிலைமையை உண்டாக்காமல் இருக்க அப்படி பாஸ் செய்து வெளியே வந்தால் அந்த இடத்திலே இன்னொருவன் படித்துத் தேறி நாட்டிற்கு வளம் தருவதற்கு வேண்டிய வசதியும் வாய்ப்பும் இருக்கும்ல்லவா? பல்கலைக்கழகமும், அரசாங்கமும் சேர்ந்து கலந்து இதற்கு ஒரு வழி முறையை வகுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஸ்கூல் பைனல் பரீட்சையைப் பொறுத்தமட்டில் தேர்வு பெற்றான இவ்வையா என்பதை அரசாங்கம் முடிவு செய்வதில்லை. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்கூல் பைனல் கம்பளீட் ஆகிவிட்டது என்ற அளவுக்குத் தான் கூறும். ஆனால் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள இவ்வளவு மார்க்குகள் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பாஸ், லெவல் என்று இல்லை.

திரு. சா. கணேசன்: மிக்க நன்றி. நான் மீண்டும் விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன். இங்கிலாந்தில் 'ஜெனரல் சர்டிபிகேட் ஆப் எஜுகேஷன்' (ஜி.ஸி.இ.) என்று ஒன்றைக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே அவன் வகுப்பிலே முழுத் தேர்வு பெருவிட்டாலும், எந்த எந்தத் துறையில் அவன் பூரணத்துவம் அடைந்து விட்டான் என்பதற்குச் ஒரு சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாகச் சொல்வார்கள்—பிசிக்ஸ்-லெவல்—பாஸ், கெமிஸ்ட்ரி லெவல்—பாஸ் மாதமாடிக்ஸ் ஏ லெவல் பாஸ், ஹிஸ்டரி ஓ. லெவல் பாஸ் அல்லது பையில் என்று இப்படிப் போட்டுவிடுவார்கள். எல்லாப் பாடங்கரிலும் பாஸ் செய்ய வேண்டுமென்ற திர்ப்பந்தம் கிடையாது. ஆகவேதான், யூனிவர்சிட்யும், அரசாங்கமும் சேர்ந்து இந்த அடிப்படையில் வழிவகுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

6th March 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

இந்த பட்ஜெட்டிலே அடையாள பூர்வமான ஒரு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது; பாராட்டத் தக்கது. மருதிகளிலே குரான் பயிற்சிக்காக ஒரு தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதை நன்றியறிதலோடு பாராட்டுகிறேன். நமக்குச் சமய வேறுபாடு துளியும் கிடையாது. 'ஈஸ்வர அல்லா தேரே நாம்' என்று மனப் பூர்வமாக நம்புகிறவர்கள் நாம். 'ராம ரகிம்' என்றும், கிருஷ்ண கரீம்' என்று வழிபடுகிற பழக்கம் உள்ளவர்கள் நாம். அந்த மன நிறைவோடு நான் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். இந்து கோயில் என்றால் வேதம், திருமுறை, ஆதமம், திவ்விய பிரபந்தம் கற்பிப்பதற்கும், கிறிஸ்தவக் கோயில்கள் என்றால் அங்கே பைபிள் தொடர்பான நூல்களைக் கற்பிப்பதற்கும் ஒரு ஆக்கத்தை—அரசாங்கம் முழுத் தொகையும் செலவழிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை—ஆக்கத்தை, உற்சாகத்தை கொடுக்கிற அளவிலே ஆட்சி அதற்கு ஓரளவு துணை புரிய வேண்டுமென்று நான் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இரண்டு துறையையும் ஒன்றாக இணைத்திருக்கிறார்கள். சுபீட்சமான எண்ணத்துடனேயே அவ்வாறு இணைத்திருக்கிறார்கள். சாலைப் போக்கு வரத்து மட்டும் ஒரு நாட்டை வளப்படுத்தி விட முடியாது. நீர்ப்போக்குவரத்தும் கணிசமான அளவு வளர்ச்சியுற வேண்டும். நீர்ப் போக்குவரத்துத் துறையிலே நாம் கணிசமான அளவு, அல்லது எந்த அளவிலும் முன்னேறாவிட்டாலும் கூட, இரண்டையும் இணைத்தே பட்ஜெட்டிலே கூறியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் கடலோரப் பகுதிகள் சுமார் 400 மைல் தூரம் கிடக்கின்றது. 400, 500 கிராமங்களுக்கு மேலே கடலோரத்தில் அமைந்திருக்கின்றன என்று கனம் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கணக்கிலே பார்க்கிறபோது, நமக்கு சாலைப் போக்குவரத்தில் ஏற்படுகிற நெருக்கடி, அதனால் ஏற்படுகின்ற விரயங்கள், சாலைப் பராமரிப்பு ஆகியவற்றுக்காக செலவாகும் தொகை பெருகிக் கொண்டே போவதை மறந்து விடாமல் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் ஆற்றுப் போக்கு வரத்தைப் பொறுத்தவரை சாத்தியமல்ல. இங்கே உள்ள ஆறுகள் எல்லாம் ஒழிவழிப் பெருக்காய்—கிழக்கு நோக்கியவைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. எந்த ஆற்றிலும் பெருக்கு-வடிவு என்பதே இல்லை. பாலாறு 'பாழாறு' இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் தேனாறு என்று இருக்கிறது. தேன் எவ்வாறு துளிதுளியாக வருமோ அதே போன்றே தேனாற்றில் தண்ணீர் இருக்கிறது. எந்த ஆற்றிலும் ஆண்டு முழுவதும் நிரம்ப நீர் ஓடுவதில்லை. ஆகவே, நாம் கடல் போக்குவரத்தைச் செம்மையாகச் செய்யவேண்டும். கடற்கரை ஓரத்தில் படகுகள், விசைப்படகுகள், சிறு பாய்மரக் கப்பல்கள் மூலம் ஏராளமான பண்டங்களை அனுப்ப போக்குவரத்து வசதிக்கு வழி செய்யலாம். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பெரும் லாபம் வரும். ரோட்டிலே லாரிகள் எல்லாம் போய் தேய்மானம் வருவதைப் போன்ற கஷ்டம் இதிலே ஒன்றுமில்லை. ஏதோ சில நேரங்களில் மண் மேடிட்டதன் காரணமாக தூந்துபோன பகுதிகளை

[திரு. சா. கணேசன்]

[6th March 1964]

வெட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். அதனால் இவ்வளவு அதிகமான செலவு ஏற்படாது. சாமான்களையும் கஷ்டம் இல்லாமல் கொண்டு போகலாம். கூலியும், செலவும் மிகக் குறைவாக ஆகும். இதை விரைவிலே ஏற்படுத்தவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் இதிலே முயற்சி எடுக்கும் வகையிலும் அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி உள்நாட்டுப் போக்குவரத்தைச் செய்வதன் மூலம் இன்னொரு லாபமும் ஏற்படும் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாதிரி உள்நாட்டுப் போக்குவரத்திலே அனுபவம் பெற்று விடுவார்களானால், இதன் மூலம் வெளிநாட்டுக் கப்பல் போக்குவரத்துக்கான பயிற்சியும் கிடைக்கும் என்பதை உணர வேண்டும். இந்த துறையில் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்கள் சிட்டகானியன்கள் மாதிரி உலகத்தில் வேறு எங்கும் இல்லை. நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் அந்த நிலை ஒரு காலத்தில், ராஜராஜன் காலத்தில், ராஜேந்திரன் காலத்தில் இருந்தன. அன்று கடாரம் சென்றான் மலையூர் சென்றான், சீர்வியாய் சென்றான் வென்றான்; கண்டான் கொண்டான் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். அந்த நிலையை மீண்டும் பெற ஆட்சி வழிவகை செய்யவேண்டுமென ஆட்சிக்குரிய கடமையாகும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுகம், அதே போல் மற்ற சிறு துறைமுகங்களையும் சாத்தியமான அளவுக்குச் செம்மையாகவும், விரிவாகவும் செய்யவேண்டும். சேதுசமுத்திரத் திட்டம் வந்து விடும், வந்து விடும் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இதிலே நடைமுறையில் ஏற்படுகின்ற சிரமங்களையெல்லாம் உணருகிறேன். அவ்வாறு உணருகின்றபோதே துரிதப்படுத்துங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெறும் பாலங்களுக்கெல்லாம் வரும் டோல்கேட் வரியை விட லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ளவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

(குறுக்கீடு: “பாலங்கட்குச் செலவான பணத்தைப் பெற வேண்டாமா?”)

கோவிலுக்கு போட்ட முதலிலிருந்து என்ன வட்டி வரும் என்று பார்த்தா பணம் கொடுத்தார்கள் அரசர்கள், பணக்காரர்கள், பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம்? அதைப் போலத்தான் பாலங்களையும் கருத வேண்டும். அடுத்து, புதுத்துறைகளை ஏற்படுத்தும் போது லாப நஷ்டத்தை நாம் கணித்து உணர வேண்டும். சர்க்கார் நடத்தும் தொழில்களில் எதிர்பார்த்த அளவு லாபம் வருவதில்லை. நஷ்டமே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட்டே புலப்படுத்துகிறது. டிருன்ஸ்போர்ட் துறையில் சுமார் ஆறு கோடி ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் வரவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. செலவு ஆறு கோடி 28 லட்சம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆக 19 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது சிறிது குறையலாம் அல்லது கூடலாம். ஆகவே இந்த மாதிரி நிலையை வளர்த்துக்கொண்டு போவது சரியல்ல, நல்லதல்ல. இதைச்

6th March 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

சிறித்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். லாபம் வராது நஷ்டம் வந்து கொண்டிருப்பது நியாயமா? இது தேவையா? கொள்கை என்ற ரீதியில் பிடிவாதம் காட்டாமல் விண்விரயம் செய்யாமல் லீஸுகோ அல்லது 40 அல்லது 50 பேர்களுக்கு இதைப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் வராதா என்பதை நாம் கணிக்க வேண்டும். அப்படிச் கணித்து எது லாபத்தை தருகிறதோ, எது நன்மையைத் தராததெனினும், எது நிலையான பலனைத் தராததெனினும் அதைக் கைக் கொள்ளவேண்டும். அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இதை மட்டும் கூறுகிறேன். இம்மாதிரி விஷயங்களில் பிடிவாதத்தை விட்டு விட்டு பலாபலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு எதையும் அணுக வேண்டும் என்பதை என் வேண்டுகோள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : குறுக்கிட வருந்துகிறேன். ஆனால் அப்போதைக்கப்போது விளக்கம் தெரிந்து விட்டால் நலம் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். சர்க்கார் நடத்தும் பல்கள் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். மக்களின் வசதியைக் கவனித்து இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இது வேண்டாம் என்ற கருத்தா? அல்லது சர்க்கார் நடத்துவதை விட தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தினால் நமக்கு இந்த நஷ்டம் வராது மக்களுக்கு வசதிகள் அளித்து அவர்களும் லாபம் சம்பாதித்துக் கொள்வார்கள் என்பதா? தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவதாகயிருந்தால் அவர்கள் நஷ்டத்தில் நடத்தமுடியாது, அப்படி நடத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை மக்கள் வசதியைக் கவனிப்பதுதான் முக்கியமானது. ஆகவேதான் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவது. ஆகவே இதுகுறித்து விளக்கம் கூறவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : மக்களுடைய வசதிகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதல்ல. அது கூடாது என்றும் சொல்கிறேன். அதேகாலத்தில் தனியார் ஓடுகிற பல்களை விட அரசாங்கம் நடத்துவது திறமையாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. நான் டி.வி.எஸ். பஸ்ஸில் பல ஊர்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். இதைவிட டி.வி.எஸ். பஸ் சிறிது சத்தமாகக் கூட இருக்கிறது என்பதை நான் நிரூபிக்க முடியும். அதுவும் லாபத்தில்தான் ஓடுகிறது. நான் ஆடிட்டர் இல்லை, இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீசரும் இல்லை, கேட்பதைக் கூறுகிறேன். டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் போனஸ் அடிப்படையில் கூறுகிறேன், லாபம் இருக்கிறது என்று.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : டி.வி.எஸ். சொந்தக்காரர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்னிடம், சில பஸ் போக்குவரத்தை அவர்கள் விட்டு விட வேண்டியிருந்தது நஷ்டம் வந்ததால் என்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : இருக்கலாம். எனக்கு வந்த நியூஸ் அது அல்ல. நஷ்டத்திற்காக அல்ல அப்படிச் சொல்வது. நாஷனலில் செய்யப் போகிறார்கள், வரி வகைகளும் அதிகமாகிவிட்டது.

[திரு. சா. கணேசன்]

[6th March 1964]

ஆனதால் நாம் வேறு துறையில் போய் விட்டால் தேவலை என்று தான் சொல்கிறார்கள். அந்த ரூட்களுக்கும் பலர் அபிப்பிராயங்கள் போட்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள்

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ரூட்லை ப்ரைவேட் ஆப்பரேட்டர்ஸ் சரண்டர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரண்டர் செய்வதுபோல் சர்க்காரும் சரண்டர் செய்வதாகயிருந்தால், அப்படிச் செய்வது சரி என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது, அம்மானியம் வரும்போது இதற்கு பதில் அளிக்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : புது ரூட்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : இனி, பொது விஷயங்களை விட்டு விட்டு என் தொகுதி விஷயத்திற்கு வருகிறேன். நானும் ஒரு தொகுதியை ரெப்ரசென்ட் செய்கிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை நிரூபிக்கக் கூடிய உண்மை இப்போது என் தொகுதி ரொம்பவும் மெலிந்திருக்கிறது. அதாவது தொகுதியில் உள்ளவர்கள் மெலிந்து விட்டார்கள். வீடுகள் எல்லாம் இடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை எல்லாம் முன்பு கூடப் பேசினேன். என் தொகுதியில் வருடம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் வரையில் இன்கம் டாக்ஸாக 45 ஆண்டுகளாக கொடுத்து வந்திருப்பது எனக்குத் தெரியும். அதற்கான ரிக்கார்ட்ஸ் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு அரசாங்கத்தார் ஒரு எலிமெண்டரி ஸ்கூல் கூட வைத்ததில்லை. ஒரு டிஸ்பென்சரி கூட வைத்ததில்லை. ஒரு ஆஸ்பத்திரி கூட வைத்ததில்லை. ஒரு ஸ்கூல் கூட வைத்ததில்லை. பணம் இருந்தவர்கள் செய்து கொடுத்தார்கள். ரோடு போட்ட போது திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஜில்லா போர்டில் இருந்தார்கள். ரோடு போட்டு அதற்கு மேல் மெயின் டெனன்ஸ் காண்ட்ரிப்பிஷன் என்று 10,000 ரூபாய் கொடுத்ததன் பேரில்தான் ஒப்புக் கொண்டார்கள் ரோடு போட. பாலங்கள் கட்டவேண்டுமென்றால் கட்டும் செலவோடு மெயின் டெனன்ஸ்க்கும் தொகை கொடுக்கவேண்டும். லட்சம் ரூபாய் செலவில் பாலம் கட்டிக் கொடுத்து விட்டு ரிப்பேர் போன்ற செலவுகளுக்கு 10,000 ரூபாய் கொடுத்ததால்தான் திறந்தார்கள். இருக்கிற இடத்திலிருந்து எடுத்து இல்லாத இடத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அது நியாயம் என்பதையும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் இருக்கிற இடத்திலிருந்து எடுக்க வேண்டும் ஆனால் கொடுக்கக் கூடாது என்பது சரியா? பால் கறக்கவேண்டும் ஆனால் பசுவிற்கு தீனி கூடப் போடக்கூடாது என்பது சரியல்ல. பால் கறந்து கொள்ளட்டும், ஆனால் பால் கறக்கும் அளவிற்காவது புல் போட வேண்டாமா? ஆக அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கூட இல்லை. ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு சானடோரியம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. 100 ஏக்கருக்கு மேல் இடம் இருக்கிறது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற மற்ற நாடுகளில் இருந்து ஏராளமான சாதனங்கள் வந்து பெட்டி, உடைக்கப்

6th March 1964] [திரு. சர். கணேசன்]

படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் டாக்டர்கள் இல்லை. அதனால் காச நோய்க்காரர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான் அவர்களைக் கூட்டி வந்து சுகாதார அமைச்சர் கனம் அம்மையாரிடத்தில் காட்டி எங்கேயாவது சேர்த்து விடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். பத்து லட்சம் ரூபாய் பெறுமான எல்லாம் ரெடியாக இருக்கும் போது அதை ஏற்று நடத்தாமல் இருப்பது நியாயமா? பத்து ஏக்கர் நிலத்தில் காரைக்குடி டவுனிற்குள்ளே ஆஸ்பத்திரிக்கு நல்லவிதமாக கட்டப்பட்ட கட்டடத்தைக் கொடுத்து விடுகிறோம். ஏற்று நடத்துங்கள் என்று சொல்கிறோம். நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால் இன்னும் வேலை நடக்க மாட்டேன் என்கிறது. காரைக் குடியில் டிஸ்பன்சரிதான் இருக்கிறது. ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் முதல் வந்தாகிவிட்டது. நாகரீகம் வளர வளர வியாதிகளும் புதிது புதிதாக வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். நான் சொல்வதில் சேக்கரிங் எக்ஸ்பண்டிச்சர் உள்ளதே தவிர காப்பிட்டல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் இல்லை, ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகராட்சியில் உள்ள ரோடுகள் எல்லாம் மட்டமாக இருக்கின்றன. காரைக்குடி முனிசிபல் பட்ஜெட்டைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். அங்கு வரும் வருமானத்தில், மொத்த வருமானத்தில் 85 சதவிகிதம் மாதச் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே பாக்கியுள்ள 15 சதவிகிதத்தைக் கொண்டு மருந்துகளுக்காக என்ன கொடுப்பது கீட் போடுவதற்கு என்ன, ரோடு போடுவதற்கு என்ன, சாக்கடைச் சுத்தத்திற்கு என்ன என்று தொகை ஒதுக்க வேண்டும்? ஆகவே பெரிய ரோடுகளை எல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும். திருச்சி, தஞ்சை, தொண்டி போகிற வண்டிகள் காரைக்குடி வழிதான் செல்கின்றன. மதுரை, அறந்தாங்கி போன்றயிடங்களுக்குச் செல்லும் வண்டிகளும் காரைக்குடி வழிதான் செல்கின்றன. காரைக்குடிக்கு மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லாயிடங்களுக்கும் தான் சொல்கிறேன். பெரிய ரோடுகளை சர்க்காரே நேரிடையாக எடுத்து நடத்தவேண்டும். அடுத்து நகராட்சி சிப்பந்திகள் நியமனம் எல்லாம் ஆங்காங்கே போடுவதால் எவ்வளவோ சச்சரவுகள், ஊழல்கள் குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. சாதாரணமாக ஒரு சிறிய தொழிற்சாலையில் கூட எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சிவிருந்து குறிப்பிடும் ஆள்களை எடுக்கும் போது முனிசிபாலிடிகளில் யாரை வேண்டுமானாலும் நியமிக்கலாம் என்றால் ஸ்டான்டர்ட் குறைந்து விடும். ஸ்டேன்டர்ட் குறைவதின் காரணமாக என்ன எழுதுவது, என்ன செய்வது என்று கூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. நான் சேர்மனாக யிருந்தால் ஒருவரை போட்டுவிடுகிறேன். அவருக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்றிருந்தாலும் அவரை கமிஷனர் கோபித்துக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே தகுதியும் திறமையும் உள்ளவர்களை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சைக் கேட்டு நியமிப்பது என்ற நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கவேண்டியது அவசியம். அதேபோல் மாநில அளவில், மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் மாநில சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள வித்தியாசம் வைத்திருப்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வித்தியாசம் இருக்கவேண்டாம்

[திரு. சா. கணேசன்] [6th March 1961]

என்று நான் சொல்லவில்லை. இருக்கவேண்டும். ஆனால் சென்னை நகரத்தில் இருந்து கொண்டு வேலை செய்யும் ஒரு டைப்பிஸ்டை எடுத்துக்கொள்வோம். இங்கும் வேலை செய்கிறார்கள், அங்கும் வேலை செய்கிறார்கள். ஒரேயிடத்தில் ஒரேமாதிரி வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்க மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு ஒரு வகையிலும் மாநில சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு ஒரு வகையிலும் சம்பளம் என்ற நிலை இருக்குமானால் அது சரி அல்ல. இதுபற்றி சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரோடு போராட வேண்டும். இருக்கிற நிலைமைக்கு தக்க, விலைவாசிக்குத் தக்க சம்பளத்தை வகுத்துக்கொடுக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களுக்கும் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் பெருமளவில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. . . . (குறுக்கீடு) இதைப் பற்றிய விவரங்களை ஆட்சியாளர் கேட்கட்டும், நான் சொல்லுகிறேன், மேற்கு வங்காளம், கல்கத்தா, பம்பாய் முதலிய இடங்களிலுள்ள சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பளம் தான் இருந்து வருகிறது. இதற்கு காரணம் என்ன என்பதை பார்க்க வேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் சரித்திரத்தைப் பார்க்கவேண்டும். முன்னால் நமது இந்தியாவின்னுடைய தலைநகர் கல்கத்தாவாக இருந்தது. ஆகவே தான் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் மாநில சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரே விதமான நிலைமை இருந்தது. அதே போன்றுதான் இன்று வெஸ்ட் பெங்கால், பம்பாய் போன்ற இடங்களில் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பள அடிப்படையில் தான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் நாம் கணக்கிட்டாகவேண்டும். அந்தந்த மாநிலங்களில் இருக்கின்ற விலை வாசிக்கு ஏற்ப, அங்கு இருக்கின்ற போக்குவரத்து வசதி, மற்றுமூள்ள வசதிகள் இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்து சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டும். சென்ட்ரல் கவர்மென்ட் சிப்பந்திகளுக்கு 100 ரூபாயும், மாநில சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 80 ரூபாயும், என்ற முறை இருக்கக்கூடாது. ஆகவே இந்தமாதிரியான வித்தியாசத்தை போக்குவரத்து மத்திய ஆட்சியோடு போராட வேண்டிய கடமை இந்த மாநில ஆட்சிக்கு இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் சென்ற முறையும் குறிப்பிட்டேன், இப்போதும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் குறை சொல்லுகிறேன் என்று மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மந்திரிகளுடைய கார் ரிப்பேர் செய்கிற விஷயத்தில் செலவு அதிகமாக போடப்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் நான் கண்ணால் பார்த்தேன். சாதாரணமாக ஒருவருடைய காருக்கு ஐந்து ரூபாய் ரிப்பேர் சார்ஜ் போடப்படுகிறது என்றால், மந்திரிகளுடைய காருக்கு 50 ரூபாய் சார்ஜ் போடப்படுகிறது. இதை நானே பார்த்திருக்கிறேன். இதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை, சொல்லவும்படாது, சொல்வது நாகரிகமாகவும் இராது. நான் இதில் தெரிவிக்க விரும்பும் கருத்து என்ன

6th March 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

வேன்றல், மந்திரிகளுக்கு வேண்டுமென்றால் “இன்டாஸ்ட் ஃபர் லோன்” என்ற முறையில் அதாவது வட்டியில்லாக் கடனாக; கார் வாங்குவதற்கு என்று தொகையை அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுத்துவிடலாம். அதோடு கார் அவ்வளவு என்று மாதம் 500 ரூபாய் கொடுத்துவிடலாம். இவ்விதம் கொடுக்கப் பட்டால், நிச்சயமாக அரசாங்கத்திற்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் லாபப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். தயவு செய்து இதை நான் விருப்பு வெறுப்பின் மீது சொல்வதாக யாரும் எண்ணக்கூடாது, துனிகூட கல்மஷும் இல்லாமல் சொல்லுகிறேன். தூய, நல்ல எண்ணத்துடன் சொல்லுகிறேன். இதைப்பற்றி கவனிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER: Each hon. Member is requested to take only seven to eight minutes because there are still twenty-four hon. Members who want to speak.

Now the hon. Member Sri P. K. Muthuvelappa Gounder may speak:

* திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது நமது கணேசன் அண்ணாச்சி அவர்கள் சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதை ஓரளவுக்கு ஆதரிக்க வேண்டியதுதான். காரைக்குடியில் சர்க்கார் ஒரு சிறிய எல்மெண்டரி பள்ளி கூட கட்டவில்லை. இருந்தாலும் காலேஜ் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லும்போது, இதுவரை அரசாங்கம் இதைப்பற்றி கவனிக்கவில்லை, இனிமேலாவது கவனிக்கும் என்று சொன்னார்கள். இதுவரை அரசாங்கம் என் கவனிக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்திலுள்ள வட்டிகள் எல்லாம் அங்கே தான் சென்று கொண்டிருந்தது, இதன் காரணமாகத்தான் அங்கிருந்து வருடத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் இன்கம்-டாக்ஸ்-லாக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது முன் இருந்தது போல் இல்லாமல், வட்டிகள் ஒன்றும் செல்லாமல் இருப்பதால், அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதால், இனிமேல் அரசாங்கம் காரைக்குடியை நன்றாக கவனித்து, அங்கு பள்ளிக்கூடம், ஆசபத்திரி இவைகள் எல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நேற்றைக்கு முன்தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் ஒருவர், நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி கேவலமான முறையில் பேசினார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் இப்போது அதற்குப் பதில் சொல்லப்போகிறார்களா? அவர் சொன்னதை விட்டுவிட்டு பட்ஜெட் மீது பேச வேண்டும். பட்ஜெட்டை விட்டுவிட்டு வேறு

[சபாநாயகர்]

[6th March 1964]

விஷயங்களைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தால், பட்ஜெட்டைப்பற்றி ஒன்றும் படிக்கவில்லை என்று எண்ண வேண்டியிருக்கும். ஆதலால் பட்ஜெட் மீது கனம் அங்கத்தினர் தன் அபிப்பிராயத்தைக் கூறலாம்.

திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர் : அவர்களும் எங்கள் அமைச்சர்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கும்படி கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் உத்தரவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : அதைப்பற்றி பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விலைவாசி ஏற்றம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு காரணம் என்ன? இப்போது தமிழகத்தில் அறுவடையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏராளமான நெல் விளைச்சலாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம் விளைச்சல் கூடுதலாக இருந்தும் கூட விலைவாசி ஏறுமுகமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருப்பதன் காரணம் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் திட்டப்படி விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வியாபாரிகள் மூலமாக நெல்லை வாங்கி குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் விலைவாசி ஏறாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள விவசாயிகளுக்கு 4 மூட்டைக்கு 62 ரூபாய் கொடுப்பது என்றும் திட்டத்தை வகுத்தார்கள். அதற்காக சென்ற மாதத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தமிழகத்திலுள்ள அரிசி வியாபாரிகள் எல்லாம் வந்து 15 சதமானம் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டு சென்றார்கள். இவ்விதம் சென்ற பின்னால் விவசாயிகளிடத்தில் போய் வியாபாரிகள் கொள்முதலுக்காக போன போது, 62 ரூபாய்க்கு பதிலாக 100 ரூபாய் தரவேண்டும், இல்லை யென்றால் நெல்லை போட முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதன் காரணமாக விவசாயிகள் நெல்லை இருப்பு வைத்து விட்டார்கள். அதே நேரத்தில் இவர்களிடத்தில் வாங்கி வாழ்க்கை நடத்தவேண்டியவர்கள் வேறு வழியின்றி, கூடுதல் விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக நெல்லின் விலை உயர்ந்து விட்டது. மேலும் இப்போது கொடுக்கின்ற விலை குறைவு என்கின்ற காரணத்தினாலும், அரிசி உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் சரியான நேரத்தில் விநியோகம் செய்யாததாலும், மக்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதற்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக விலையும் ஏறுகிறது. இதற்காக நல்லதொரு திட்டத்தை தீட்டி, ஏதாவது வெளி முறையிலாவது நெல்லை வாங்க வேண்டும். இப்போதுள்ள முறையில் கூடுதல் விலைக்கு நெல்லை வாங்கினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று எண்ணி வியாபாரிகள் நெல்லை வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்போது விவசாயிகளிடத்தில் நெல் இருப்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வியாபாரிகள் தான் நெல்லை பதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது உண்மையல்ல. இதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்து விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து நெல்லை வாங்குவதற்கு தகுந்ததொரு திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும் என்று

6th March 1964] [திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் நல்லமுறையில் வாங்கி குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு கொடுப்பதற்கு வழி செய்தால்தான் இந்தக் கஷ்டம் தீரும் என்பது என் அபிப்பிராயம். மேலும் லெவி முறையில் வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து வாங்காமல் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை வகுத்து மிராசுதார்களிடமிருந்து நெல்லை வாங்கி தக்க நேரத்தில் மக்களுக்கு கொடுப்பதுதான் நல்லது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை) அதோடு இப்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, இதன் காரணத்தினால் விவசாயிகள் நெல் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் விவசாயிகளிடத்தில் அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்கள் பேசி, ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை விவசாயிகளும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஒரு மூட்டை வாங்குவது எப்படி? கூட்டுறவு சோஸைட்டி மூலமாக, ஸ்டோர் மூலமாக அதை வாங்கத் திட்டம் வகுத்தார்கள். ஸ்டோர் வாங்க வேண்டுமானால் விவசாயிகளிடத்தில் சென்று ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு மூட்டை வாங்க ஏராளமான கூலி ஏற்படுகிறது போக்கு வரத்துக்கு, ஒன்று சேர்க்க அதிகச் செலவு ஆகி விடுகிறது என்று அதன் பேரில் வாங்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். விவசாயிகளெல்லாம் ஒரு இடத்தில் கொண்டு வந்து போட்டால் நாங்கள் வாங்க முடியும் என்று சொல்லி விவசாயிகளிடத்தில் வருவல் இல்லாமல் நின்று விட்டது. அதற்கும் ஒரு நல்ல திட்டத்தை வகுத்து, விவசாயிகளே இவ்வளவு கொண்டு வந்து கொடுத்து விட வேண்டுமென்று திட்டத்தை வகுத்து அதைக் கொண்டு குறைந்த விலையில் போட்டால்தான் இந்த விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது லேயர் பவானி ஏரியாவிலே இப்போது டர்ண் லிஸ்டம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒரு மதகிலே வருஷத்திலே 4 மாதம், மற்றொரு மதகிலே அடுத்த 4 மாதம் தண்ணீர் விடுவது என்று தண்ணீரைப் பிரித்துக் கொடுத்து 2 லட்சம் ஏக்கர் வரையில் தண்ணீர் பாய்ந்து நெல் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் ப்ராஜெக்ட் ஆரம்பத்தில் புன்செய் தானியத்திற்கு என்று சொல்லி புன்செய் தானியத்திற்கு இந்த மதகில், இந்த வாய்க் காலில், இந்த அளவு தண்ணீர் என்று கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த பூமிகளில் புன்செய் தானியம் நல்ல முறையில் விளையாத காரணத்தினால் நெல்லை வைத்தால் நன்கு விளகிறது என்று வைத்தார்கள். அப்போது அவர்கள் மீது ஏராளமான தண்டத்தைப் போட்டார்கள். அப்படி தண்டத்தைப் போட்டு விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்தியும் நல்ல முறையில் நெல்தான் வருகிறது என்ற முறையில் அவர்கள் நெல் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு, அதன் மீது தண்டத்தைப் போட்டு பெரிய புரட்சியே ஏற்பட்டது. அதன் பிறகு இப்போது டர்ண் லிஸ்டம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு இந்த வருஷம் தண்ணீர் இல்லாமல் ஒரு பக்கத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அது இயற்கையின் கூற்று. அடுத்த வருஷம் இப்படி இருக்காது, தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது உள்ள

[திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்] [6th March 1964]

டர்ண் ஸிஸ்டத்தை மாற்றினால் புன்செய் தானியம் வைக்க மாட்டார்கள். மாறி நெல் வைத்தால் அப்போது தண்டத்தை போட்டால் புரட்சி ஏற்பட்டு எதிர் கட்சி நண்பருக்கு ஈரோடில் புரட்சியை நடத்த சாதகமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அந்த முறையில் விவசாய மக்களுக்கு இப்போது டர்ண் ஸிஸ்டத்தை மாற்றாமல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட லோயர் பவானி ஏரியாவில் அக்ரிகல்சுரல் டாக்ஸ் இருக்கிறது. அதற்காக இப்போது அதனுடைய தாத்தை 1.60 ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 8 ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்றும், 8 ரூபாய்க்குக் கீழ் 1.60 கட்டவேண்டுமென்றும் சட்டம் இருக்கிறது. இப்போது ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக நிர்ணயித்திருப்ப தானது திட்டம் தீட்டப்பட்டு சர்க்காரில் உத்திரவு பிறப்பிக் காமல் இருக்கிறது. இந்த வருஷம் தண்ணீர் இல்லாமல் தரம் குறைந்திருக்கிறது. மற்றொரு பக்கம் தண்ணீரே இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கக்கூடிய பூமிக்கு ஒரு ஸ்டாண்ட் டர்ட் ஏக்கர் 1.60 ஆக மாற்ற வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். பி. எம். சின்னய்யா கவுண்டர் : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த 1964-65-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு பல சலுகைகள் அரசாங்கத்தில் வழங்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுடைய நலனுக்காக மட்டுமல்லாமல் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவும் கொடுக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக அதில் பெரும் பகுதி பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருந்து விவசாயிகளுக்கு கடன்களாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அம்மாதிரி லோன்கள் கொடுப்பதில் சாதாரண விவசாயிகள் அந்த லோன்களை சுலபமாக அடைய முடியவில்லை. கிராம சேவக்குகள் அல்லது கிராம அதிகாரிகள் ஆகியவர்கள் சிபாரிசு செய்தால்தான் விவசாயிகள் அந்த லோன்களைப் பெற முடிகிறது. அவர்கள் சிபாரிசு செய்வதென்றால் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்குச் சிபாரிசு செய்வதே கிடையாது. வசதி உள்ளவர்களுக்கும், கடன் வாங்காமலேயே விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கும் தான் இந்த லோன்கள் சிபாரிசு செய்யப்படுகிறதே தவிர சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் சிபாரிசு செய்வதில்லை. கிராம அதிகாரிகளைப் பார்த்து 'வசதி இருக்கிறவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்கிறீர்களே, விவசாயம் செய்ய முடியாது இருக்கிறவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்யக் கூடாதா?' என்று கேட்டால் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள்? 'சாதாரண குறைந்த ஊதியம் பெருகிற கிராம சிப்பந்திகளாகிய எங்களிடம் அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பணத்தைக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்கள்; அதை வசூல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பும்

6th March 1964] [திரு. என். பி. எம். சின்னையா கவுண்டர்]

எங்கலிடம்தான் கொடுக்கிறார்கள். லோனை வசூல் செய்வதில் தாமதம் ஏற்பட்டால் எங்கள் மேல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. 10-30 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் நாங்கள் என்ன செய்வது? கொஞ்சம் வசதி உள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்தால் காலாகாலத்தில் கொடுத்த லோன் வசூலாகிவிடும். நீங்கள் சொல்லும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் கொடுத்த லோனை திரும்ப வாங்க முடியாது' என்று கூறுகிறார்கள். அதனால் நாம் எந்த அளவு விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைவது தடை படுகிறது. மேலும் அரசாங்கம் கொடுக்கும் லோன்கள் ஏழைகைக்கு மெய்யாகவும், உடன் தேவைக்கும் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு எளிய முறையிலும் அந்த லோன்கள் எளிய முறையில் கிடைக்காததால் சாதாரண விவசாயிகள் பழக்கப்பட்ட உள்நாள் லேவாதேவிக்காரர்கள் மத்தியில் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. எந்த முறையில் அந்த லேவாதேவிக் காரர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அறுவடை ஆகும் போது 12 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை என்ற கணக்கில் நெல்லோ கடலையோ கொடுப்பதாக உறுதி வாங்கிக்கொண்டுதான் கொடுக்கிறார்கள். சரியாக விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும் அவர்கள் சாக்குகளைக் கொண்டு வந்து ஒப்பந்தப் பிரகாரம் உள்ளதைக் கட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இப்படி விவசாயிகள் லேவாதேவிக்காரர்கள் மத்தியில் பெரும் தொல்லை படுகிறார்கள். கடன் கொடுக்கும் லேவாதேவிக்காரர்கள் ஏராளமாகப் பெருகி விட்டார்கள். சுயராஜ்யம் வருவதற்கு முன்பு கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ½ வட்டி மசோதா என்று ஒரு சட்டம் போட்டிருந்தார்கள். அதனால் விவசாயிகள் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியோடு இருந்தார்கள். அப்போதும் லேவாதேவியைக் கட்டுப்படுத்த நமது சர்க்காரிலே சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். லேவாதேவி என்று சொன்னால் சட்டம் கொண்டு வந்த காலத்தில் அதிக வட்டி ஒரு சதவிகித வட்டியாக இருந்தது. இப்போது ஆரம்ப வட்டி 2 சதவிகிதம். நூற்றுக்கு 25 சதவிகித வட்டி தட்டவேண்டிய நிலையில் லேவாதேவி முறை மாறிவிட்டது. 10க்கு கால் ரூபாய் என்று ஒரு லேவாதேவி முறை இருக்கிறது (கெந்து வட்டி முறை). வாரத்திற்கு 1½ ரூபாய் தரவேண்டும். அது நூற்றுக்கு 15 சதவிகித வட்டி ஆகிறது. அந்த முறையில் கிராமங்களில் ஏராளமான கடைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் இருக்கும் கிராமத்தில் 25 வீடுகளே இருக்கின்றன, ஆனால் 4 லேவாதேவிக் கடைகள் அங்கே இருக்கின்றன. சுமார் 1,000 ரூபாய் முதலீடு போட்டு மாதம் ஒன்றுக்கு 1,500 ரூபாய் லாபம் வருகிறது. இதைவிட லாப கசமான தொழில் வேறு கிடையாது. அத்தக் காலத்திலே பமமொழி ஒன்று சொல்வார்கள் 'துட்டுக்கு எட்டு சட்டி வாங்கி, சட்டிக்கு எட்டு துட்டு என்று கொடுத்தால் வட்டிக்கு நிகரில்லை' என்று. அந்தப் பழமொழியை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். ஆயிரம் ரூபாயைக் கொடுத்து, 2,000 ரூபாய்க்கு எழுதி வாங்கி, செலவோடு சேர்த்து 3,000 ரூபாய்க்கு கோர்ட்டில் டிக்ரி வாங்கி 10,000 ரூபாய் சொத்தை பாதினைமாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள். இப்போது அரசாங்கமே லேவாதேவி செய்கிற நிலையில் லோன்கள் வாங்குவதில் ஏராளமான சிரமங்கள்

[திரு. என். பி. எம். சின்னையா கவுண்டர்] [6th March 1964]

இருக்கின்றன. 100-க்கு 50 ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிற காரணத்தினால் லேவாதேவிக்காரர்களிடம் சிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. 30 வருஷ அனுபவத்தில் இப்போது லேவாதேவிக்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஈடு பத்திரம், ப்ரோ நோட் என்று பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். நிலத்தையும் அனுபவிக்கிறார்கள். வட்டியும் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து பைசாவுக்காக எழுதிய ப்ரோ நோட் இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போகிறது. கோர்ட்டில் 'கையெழுத்து போட்டாயா?' என்று கேட்கிறார்கள். 'போட்டேன்' என்று அந்த ஏழை விவசாயி சொன்னால் டிக்ரி ஆகிறது. இந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தங்கள் விவசாயிகள் மத்தியில் இருக்கிறது. நானும் 6-7 வருஷங்களாக இதைப்பற்றி எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களாவது சொல்லுவார்கள் என்று நினைத்தேன். அவர்கள் பகுதியில் இந்த மாதிரி தொல்லை இல்லையோ என்னவோ, என்னுடைய பகுதியில் இந்தத் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசாங்கம் இந்த லேவாதேவிக் கணக்குகளை தனியாக கோர்ட்டை வைத்து கணக்குகளெல்லாம் சரியா, கொடுத்தது எவ்வளவு, கொடுத்ததை எழுதியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து தேவாதேவிக்காரர்களிடமிருந்து உடனடியாக விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

மேலும் இந்தவிதமான லேவாதேவியை தனிப்பட்ட யாரும் செய்யக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கடுமையான சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். இப்படித் தனிப்பட்டவர்கள் இஷ்டம் போல் லேவாதேவிக் கடைகள் வைத்துக்கொள்வதினால், நமது முக்கிய லட்சியங்களில் ஒன்றாகிய கூட்டுறவு பாங்கி மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்துதவும் முறை பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே கூட்டுறவு பாங்கி மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில் உள்ள சில விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி விவசாயிகளுக்கு எளிய முறையில் தேவைப்படும் பொழுது கடன் சிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

முக்கியமாக தனிப்பட்ட லேவாதேவி முறையை அடியோடும், உடனடியாகவும் ஒழிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் தேவைப்படும் பொழுது உடனே கூட்டுறவு பாங்கி மூலமோ, அல்லது வேறு வகையிலோ கடன் உதவி பெற ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜெயராஜ் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். இந்த பட்ஜெட் பொது மக்கள் நலனை உத்தேசித்து, எந்தவித வரியும் போடாமலும், நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல வகை செய்யும் முறையில் அமைந்திருப்பது பற்றி பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. குறிப்பாக, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு குடும்பப் பென்ஷன் திட்டம் கொண்டு

6th March 1964]

[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

வந்திருப்பது மாநில சர்க்கார் ஊழியர்கள் ரிடையர் ஆகிற பொழுது, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. மேலும், வயது வந்தவர்களுக்கு பென்ஷன் திட்டம் கொடுக்கும் வகையில் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப் பட்ட தொகை ரூ. 166 லட்சமாக அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஆதரவற்றவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு இது வழி செய்கிறது.

கல்வித் துறையைப் பார்க்கப்போனால், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 600 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நமது சர்க்கார் ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நமது தமிழக மாநில மக்கள் சீரும் சிறப்புமாக கல்வி பயில வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கிராமந்திரங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட்டானது கல்வித் துறையில் மேலும் முன்னேற்றம் காணுவதற்கு வழி செய்வதாகவும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மற்றும் வயது வந்தவர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும் ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய வகையிலும் அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, மேலும் பாராட்டக்கூடிய நிலையிலே ஏழை, பணக்காரர்கள் என்று வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ரூ. 1,200 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டுவந்தது. பிறகு ரூ. 1,500 வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி முறை விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து ஏற்றத்தாழ்வற்ற நல்ல தோரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு தமிழக மாநில அரசு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது, அதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இன்றைய நிலையில் நாட்டில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அரசாங்கம் நல்ல உரம் கொடுப்பது, கடன் கொடுப்பது போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுத்திருந்தாலும், இந்த ஆண்டு ஓரளவுக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய மக்கள் பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பருவக் கோளாறு காரணமாக கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் பெய்த மழையினால் தஞ்சை ஜில்லா பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கர் ஒன்றுக்கு 20 மூட்டைகள் விளைகின்ற நிலத்தில், இன்று 10 மூட்டைக்கும் குறைவாக விளையும் அளவுக்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரசாயன உரம், மற்றமுள்ள உரங்கள் போட்டாலும்கூட இந்த ஆண்டு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் மூலமும், கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமும் அவர்கள் உழவு மாடுகள் முதலியவைகள் வாங்குவதற்காக பெற்றுக் கொண்ட கடனை இந்த ஆண்டு திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போட்டிருக்கிற வரியை 100-க்கு 90 நயா பைசா அதிகப்படுத்திப்

[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

[6th March 1964]

பட்டிருக்கிற முறையில் இந்த ஆண்டில் வரி வசூல் செய்தால், தஞ்சை ஜில்லா விவசாய மக்கள் அந்த வரியைக் கொடுப்பதற்கு முடியாமல் மிகவும் அவதிப்படுகின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக, கிழ்த்தஞ்சை கடலோரப் பகுதியில் இருக்கிற தாலுகாக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் வடிகால் கிழக்கு நோக்கிச் செல்கிறது, மேற்கிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது. சீர்காழி, மாயவரம், நாகப்பட்டினம், நன்னிலம், திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய தாலுக்காக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற அதிகாரிகளிடமிருந்து, குறிப்பாக ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்து வந்திருக்கிற அறிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்துபார்த்து, எந்த அளவுக்கு அங்கே விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்து, அங்கு இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு வரி விலக்கு செய்வதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இன்றைய நிலையில் விவசாயிகளுக்கு வருமானத்தில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபோழுது, சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போட்ட வரியை இந்த ஆண்டு வசூலிப்பது என்றால் விவசாயிகளுக்கு அது மேலும் கவலையை அளிக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலாவது விவசாயிகள் ஊக்கத்தோடு நல்ல முறையில் செயல்படுகிற அளவுக்கு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். சர்க்கார் மூலமாகவும், கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகவும் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகையை திருப்பி வசூலிப்பதை கொஞ்சம் ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி அதிக வரி இந்த ஆண்டு வசூலிப்பதையும் ஒத்தி வைத்து, அடுத்த ஆண்டு வசூல் செய்து கொள்ளலாம். இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் சில நன்மைகள் செய்யப்படுகின்றன. சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலம் ஹரிஜன மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்காக மாநில அரசாங்கம் 15 சதவிகிதம் நிதி ஒதுக்கி ஹரிஜன மக்களுக்கு குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. ஆனால், ஹரிஜனங்களுக்கான பெரும்பகுதி வேலைகள் பஞ்சாயத்து யூனியனால் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் 'பப்ளிக் காண்டிரிபியூஷனை' ஹரிஜன மக்கள் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதுதான். அதனால், ஹரிஜன மக்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பது, கல்வார்ட்டிகள் கட்டி வசதி செய்து கொடுப்பது இவைகளெல்லாம் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு மூலம் தான் செய்து கொடுக்க முடியும், தங்களுக்கு ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு மூலம் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு உறுதுணையாக நல்ல வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் 6½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில ஹரிஜன மக்களுக்கு குடிநீர் திட்டம், நல்ல ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு

6th March 1964]

[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை அமைத்திருப்பது பாராட்டுதலுக்குரியது. நாட்டு மக்கள் நல் வாழ்வு வாழ்வதற்கு, நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்வதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் நல்ல பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு போதிய அளவு சலுகை கொடுக்கப் படவில்லை, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற கூக்குரல் எழுப்பப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருந்தாலும் கூட, நமது நிதிநிலை அதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும். இதை அரசாங்கம் நன்றாக கவனித்து, மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மனதில் கொண்டு, எந்த அளவுக்கு மாநில சர்க்காரில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியுமோ, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் நாட்டில் நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் அளவுக்கும், ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கும் இந்த பட்ஜெட்டை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்ததற்கு அவர்களைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

IV. ANNOUNCEMENT

Conviction of a Member

MR. DEPUTY SPEAKER: I have to inform the House that the following communication regarding the conviction of an hon. Member of the House has been received from the District Magistrate, Chingleput.

‘ Dear Mr. Speaker,

I have the honour to inform you that Sri S. J. Ramaswamy, Member of the Madras Legislative Assembly (Arkonam Constituency) was tried at the District Magistrate's Court, before me on a charge of being a member of an unlawful assembly and obstructing public servants from doing their lawful duties on 1st February 1964 at Kancheepuram, after a trial lasting for 12 days. I found him guilty of the above offences and sentenced him to imprisonment for a period of four months’.

III. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65—Cont.

* திரு. ர. சம்பங்கி : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு விளைச்சல் எந்த அளவுக்கு